

0. tétel

Universális állandók

$$c = 3 \cdot 10^8 \frac{m}{s}$$

$$\mu_0 = 4\pi \cdot 10^{-7} \frac{Vs}{Am} \left[= \frac{H}{m} \right]$$

$$\epsilon_0 = 8,85 \cdot 10^{-12} \frac{As}{Vm} \left[= \frac{F}{m} \right]$$

$$Z_{0,0} = 120\pi \Omega = \sqrt{\frac{\mu_0}{\epsilon_0}}$$

fénysebesség vákuumban (\Leftarrow méter definíciójából jön)

vákuum permeabilitása (\Leftarrow Amper def.-éből jön)

vákuum permittivitása (\Leftarrow EM-sígytan egyenletéből)

$$\left(= \frac{1}{\mu_0 c^2} \right)$$

vákuum hullámimpedanciája

Vektoranalízis

$\varphi = \varphi(x)$ skalárfüggvény.

$v = v(x)$ vektorfüggvény.

↳ logikai sorrend

1. gradiens def: $\int_{r_1}^{r_2} \text{grad } \varphi(\vec{r}) d\vec{l} = \varphi(\vec{r}_2) - \varphi(\vec{r}_1)$

grad: skálár művelet (φ)

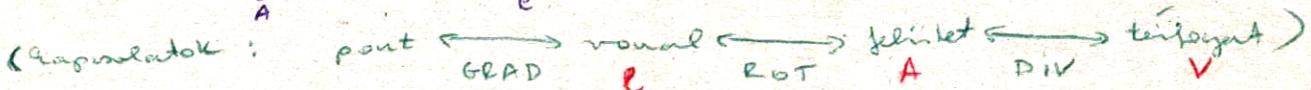
3. divergencia def: $\int_V \text{div } \vec{v} dV = \oint_A \vec{v} d\vec{A}$

Gauss - Ostrogradskij tétel

div rot: vektor művelet (\vec{v})

2. rotáció def: $\int_A \text{rot } \vec{v} d\vec{A} = \oint_C \vec{v} dl$

Stokes - tétel

ismételt műveletek

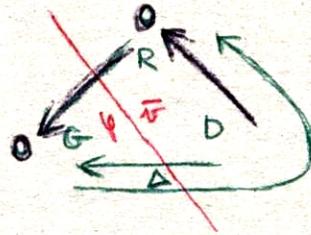
$$\text{rot grad } \varphi = 0$$

$$\text{div rot } \vec{v} = 0$$

$$\text{div grad } \varphi = \Delta \varphi$$

$$\text{grad div } \vec{v} - \text{rot rot } \vec{v} = \Delta \vec{v}$$

Δ : Laplace - operátor

derítésközvetlen Descartes-ben

$$\text{grad } \varphi = \frac{\partial \varphi}{\partial x} \vec{e}_x + \frac{\partial \varphi}{\partial y} \vec{e}_y + \frac{\partial \varphi}{\partial z} \vec{e}_z$$

$$\text{div } \vec{v} = \frac{\partial v_x}{\partial x} + \frac{\partial v_y}{\partial y} + \frac{\partial v_z}{\partial z}$$

$$\text{rot } \vec{v} = \begin{vmatrix} \vec{e}_x & \vec{e}_y & \vec{e}_z \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & \frac{\partial}{\partial z} \\ v_x & v_y & v_z \end{vmatrix}$$

$$\Delta \varphi = \text{div grad } \varphi =$$

$$= \frac{\partial^2 \varphi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 \varphi}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 \varphi}{\partial z^2}$$

$$\Delta v_x = \frac{\partial^2 v_x}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 v_x}{\partial z^2}$$

$$\Delta v_y = \dots$$

$$\Delta v_z = \dots$$

1. Az elektromágneses terelemek elméleti és a köztudott elvök megismerése

elektromos töltés: a hordozóanyag bizonyos részén megfigyelhető, mivel már pC nagyságú töltésben is meglehetősen könnyen (elektron/proton) találhatók. (mivel az elemi töltés nagysága: $e = 1,6 \cdot 10^{-19} \text{ C}$)

Tapasztalati Coulomb törvény: $F = \frac{1}{4\pi\epsilon} \frac{|Q_1 Q_2|}{r_{12}^2}$

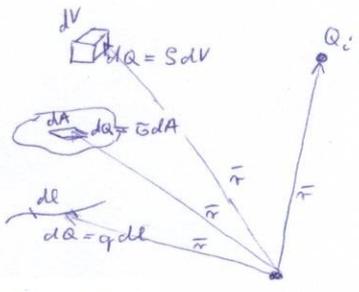
Töltésmodellek:

ponttöltés: Q [$C = As$]

terfogat töltéssűrűség: $\rho(\vec{r}, t) = \lim_{dV \rightarrow 0} \frac{dQ}{dV}$ [$\frac{C}{m^3}$]

felület: $\sigma(\vec{r}, t) = \lim_{dA \rightarrow 0} \frac{dQ}{dA}$ [$\frac{C}{m^2}$]

vonalmenti: $q(\vec{r}, t) = \lim_{dl \rightarrow 0} \frac{dQ}{dl}$ [$\frac{C}{m}$]

\Rightarrow összefoglalás: $Q = \int_V \rho(\vec{r}, t) dV + \int_A \sigma(\vec{r}, t) dA + \int_l q(\vec{r}, t) dl + \sum_k Q_k$

ha valaki ezzel nem rendelkezik akkor nincs veszély, ahogy 3. táblázatban látható Dirac impulzusokról is.
 pé: $\delta(x, y, z) = \delta(x, y) \cdot \delta(z)$

elektromos áram: a technikai jellegű a töltéstől fogl. mennyiségként értelmezés.

Tapasztalati Ampère törvény: $F = \frac{\mu_0}{2\pi} \cdot \frac{|I_1 I_2| \cdot l}{d}$

(valójában: $i(t) = \frac{dQ(t)}{dt}$ [A])

Árammodellek:

vonalmenti: I [A]

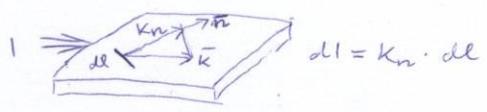
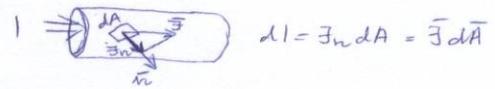
áram-sűrűség: $\vec{J} = \vec{J}(\vec{r}, t)$ $J_n = \lim_{dA \rightarrow 0} \frac{dI}{dA}$ [$\frac{A}{m^2}$]

J_n : \vec{J} -nek \vec{n} irányú vetülete, ahol \vec{n} az A felület normálisa.

vonalmenti áram-sűrűség: $\vec{k} = \vec{k}(\vec{r}, t)$ $k_n = \lim_{dl \rightarrow 0} \frac{dI}{dl}$ [$\frac{A}{m}$]

$\Rightarrow I = \int_A \vec{J}(\vec{r}, t) \cdot d\vec{A} + \int_l \vec{k}(\vec{r}, t) \cdot \vec{n} dl + \sum_k I_k$

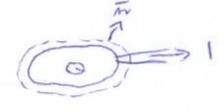
ha valaki ezt nem tudja...

Töltés és áram kapcsolata

1. ha egy V térfogatban Q töltés van és a V -t körülzáró A felületen összesen I áram folyik ki, akkor

(1.)
$$I = -\frac{\partial Q}{\partial t}$$

$$\oint_A \vec{E} \cdot d\vec{A} = -\frac{\partial}{\partial t} \int_V \rho dV \Rightarrow \oint_A \vec{E} \cdot d\vec{A} + \frac{\partial}{\partial t} \int_V \rho dV = 0$$

$$\int_V \text{div} \vec{E} dV + \int_V \frac{\partial \rho}{\partial t} dV = 0$$

↓ összevonva

$\int_V (\text{div} \vec{E} + \frac{\partial \rho}{\partial t}) dV = 0 \Rightarrow$ bármely térfogatban teljesülnie kell, \Rightarrow ez az integrandus is 0.

(2.)
$$\text{div} \vec{E} + \frac{\partial \rho}{\partial t} = 0$$
 (fizikai törvény) (diff. alak)
(ennek az integrálás alapján volt (1.))

\rightarrow ebből következik a töltésmegmaradás elve.

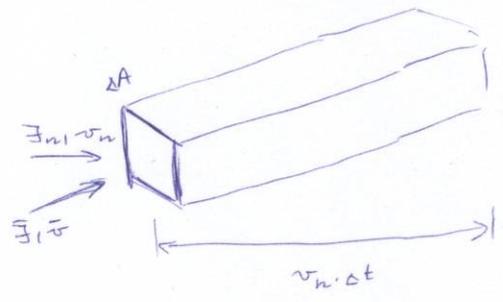
II. v sebességgel mozgó töltésű ábrát létrehozott áram = ?

ΔA felületen Δt idő alatt átáramló töltés \rightarrow hasonló térfogat $= \Delta A \cdot v_n \cdot \Delta t$

\rightarrow az áram sűrűség normális összetevője:

$$j_n = \frac{\Delta I}{\Delta A} = \frac{\Delta Q / \Delta t}{\Delta A} = \frac{(\rho \cdot \Delta A \cdot v_n \cdot \Delta t) / \Delta t}{\Delta A} = \rho \cdot v_n$$

$$\vec{j} = \rho \cdot \vec{v}$$

2. Az elektromágneses tér intenzitás vektorai és a Q töltés elvő kapocsokat

Coulomb's tör. } val spec.
Ampère tör. } feltétel nélkül áll.

EMT bevezetése \Rightarrow töltéssel, áramokkal \Rightarrow EMT: - erőhatás aránykötője
- energia hordozója
- teljesítmény hős vektorja

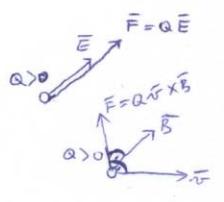
EMT jellemzésére: tényszerűsítés vektorok

$\vec{E} = \vec{E}(\vec{r}, t)$ el. tényszerűsítés = el. tényszerűsítés vektor

$\vec{B} = \vec{B}(\vec{r}, t)$ mág. tényszerűsítés = mág. indukció vektor (= mág. fluxussűrűség)

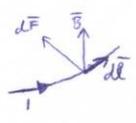
definíciók: kis Q el. töltés hatásvé \rightarrow ha pontszerű: $\vec{F} = Q\vec{E}$ $E = [\frac{V}{m}]$

ha mozgó: $\vec{F} = Q\vec{v} \times \vec{B}$ $B = [T] = [\frac{Wb}{m^2}]$

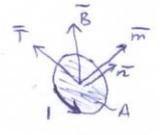

ha Q áram elvő felép:

$\vec{F} = Q(\vec{E} + \vec{v} \times \vec{B})$ \rightarrow leverhető áram és árammellem hatásvé: $d\vec{F} = dQ\vec{v} \times \vec{B} = dQ \cdot \frac{d\vec{l}}{dt} \times \vec{B} = I d\vec{l} \times \vec{B}$

köráramú áram elvőre: $\vec{T} = \vec{m} \times \vec{B} = I \cdot A \vec{n} \times \vec{B}$
(árammomentum: $\vec{m} = I \cdot A \cdot \vec{n}$)

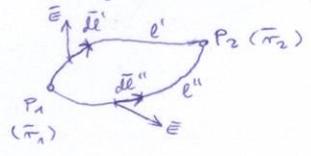

Az EMT-t jellemző integrális mennyiségek (az intenzitás vektorokhoz egy tartományra jellemző skaláris mennyiségeket rendelünk)

$U = \int_C \vec{E} \cdot d\vec{l}$ $U = U(t) [V]$ el. feszültség

$\Phi = \int_A \vec{B} \cdot d\vec{A}$ $\Phi = \Phi(t) [Wb]$ mág. fluxus

(vektor által kifertélt felület fluxusa: Ψ) // térszél a fluxus: Ψ ; térszél Φ ; egy menté Φ

energetikai tartalmak:

feszültség:

EMT által végzett munka: $W_{12} = \int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} \vec{F} \cdot d\vec{l} = \int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} Q \vec{E} \cdot d\vec{l} = Q \int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} \vec{E} \cdot d\vec{l} = Q U_{12}$

a munka a töltéssel arányos; az arányossági tényező a fesz.

spec: időben állandó mág. tér esetén (adott térben)

$\oint_C \vec{E} \cdot d\vec{l} = 0 \rightarrow$ akkor $U' - U'' = \int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} \vec{E} \cdot d\vec{l}' - \int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} \vec{E} \cdot d\vec{l}'' = \int_{\vec{r}_1}^{\vec{r}_2} \vec{E} \cdot d\vec{l}' + \int_{\vec{r}_2}^{\vec{r}_1} \vec{E} \cdot d\vec{l}'' = \oint_C \vec{E} \cdot d\vec{l} = 0$

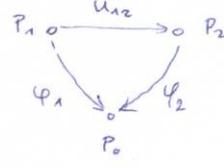
$\Rightarrow U' \equiv U''$

potenciál fogalma:

legyen $P_0(\vec{r}_0)$ rögzített és $W(\vec{r}_0) = 0 \rightarrow W = W(\vec{r}) = Q \int_{\vec{r}}^{\vec{r}_0} \vec{E} \cdot d\vec{l} = Q \cdot \varphi(\vec{r})$

\rightarrow tehát $\varphi = \varphi(\vec{r}) = \int_{\vec{r}}^{\vec{r}_0} \vec{E} \cdot d\vec{l}$ (ha $\oint_C \vec{E} \cdot d\vec{l} = 0$!!!)

így a fesz: $U_{12} = \varphi(\vec{r}_1) - \varphi(\vec{r}_2)$

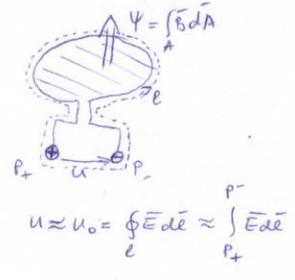
fluxus (1.2.-2.3. \rightarrow nem intenzív nem vekt)

Intenzitásvektorok közötti kapcsolat

el. feszültség és magm. fluxusra vonatkozó tapasztalati törvények:

Faraday-jéle indukciónak to.

$$U_0 = - \frac{d\psi}{dt}$$

"fluxusmegmaradás" tör.

$$\psi_0 = 0$$

zárt felület fluxusa 0)

tételekkel:

$$\oint_L \vec{E} \cdot d\vec{l} = - \frac{\partial}{\partial t} \int_A \vec{B} \cdot d\vec{A}$$

Stokes

$$\int_A \text{rot } \vec{E} \cdot d\vec{A} = - \int_A \frac{\partial \vec{B}}{\partial t} \cdot d\vec{A}$$

Mivel tetszőleges A-ról és V-ről van szó, ezért:

$$\text{rot } \vec{E} = - \frac{\partial \vec{B}}{\partial t}$$

Maxwell II.

$$\oint_A \vec{B} \cdot d\vec{A} = 0$$

G-O.

$$\int_V \text{div } \vec{B} \cdot d\vec{V} = 0$$

$$\text{div } \vec{B} = 0$$

Maxwell III.

kapcsolat:

$$\Rightarrow \text{div rot } \vec{E} = 0 \Rightarrow \text{div} \left(- \frac{\partial \vec{B}}{\partial t} \right) = 0 \Rightarrow - \frac{\partial}{\partial t} \text{div } \vec{B} = 0 \Rightarrow \text{div } \vec{B} \text{ van a hely függ.-e lehet (előzően áll.)}$$

↑
div rot $\vec{v} = 0$
/lásd 0. tétel/

→ ezt a helyfüggést konkréten a
div $\vec{B} = 0$ egyenlet

3. Az elektromágneses tér gyengeáramú terhelésű és a köztérben levő árapárossal.

kérdés: Mi a kapcsolat a gyengeáramú elmélet (Q, I) és a térintenzitások (E, B) között?

tapasztalati tv.-ek: (ha a közege homogén, izotrop, lineáris)

el. Gauss. tv.: $\oint_A \vec{E} \cdot d\vec{A} = \frac{1}{\epsilon} \cdot Q$ árt. gyengeáramú tv.: $\oint_C \vec{B} \cdot d\vec{l} = \mu(I + I_D)$; $I_D = \epsilon \int_A \frac{\partial \vec{E}}{\partial t} \cdot d\vec{A}$ (eltolási áram)

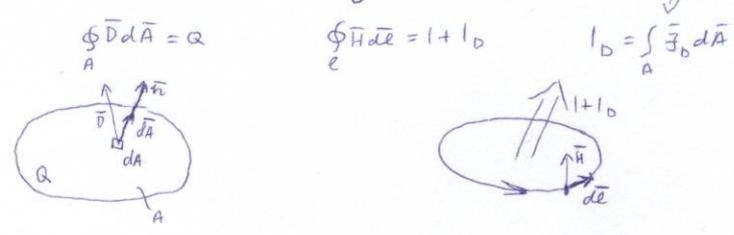
→ ha nem homogén $(\epsilon(\vec{r}), \mu(\vec{r}))$

$\oint_A \epsilon \vec{E} \cdot d\vec{A} = Q$ $\oint_C \frac{1}{\mu} \vec{B} \cdot d\vec{l} = I + I_D$ $I_D = \int_A \epsilon \frac{\partial \vec{E}}{\partial t} \cdot d\vec{A}$

új mennyiségek bevezetése:

$\vec{D} = \epsilon \vec{E}$ el. eltolás [C/m^2] } gyengeáramú terhelésű terhelések
 $\vec{H} = \frac{1}{\mu} \cdot \vec{B}$ mágn. térerősség [A/m]

$\vec{J}_D = \epsilon \frac{\partial \vec{E}}{\partial t} = \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}$ eltolási áram - sűrűség [A/m^2]

vezetjük át mind a gyengeáramú elmélet integrális kifejezésre!

$\oint_A \vec{D} \cdot d\vec{A} = \int_V \rho \, dV$ $\oint_C \vec{H} \cdot d\vec{l} = \int_A (\vec{J} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}) \cdot d\vec{A}$
 ↓ Gauss ↓ Stokes
 $\int_V \text{div} \vec{D} \, dV = \int_V \rho \, dV$ $\int_A \text{rot} \vec{H} \cdot d\vec{A} = \int_A (\vec{J} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}) \cdot d\vec{A}$

ezek igazságot tesztölés V-ne és A-ra, ezért

$\text{div} \vec{D} = \rho$

Maxwell IV.

$\text{rot} \vec{H} = \vec{J} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}$

Maxwell I.

de a fentiek általánosítható def.-ek D-re és H-ra

logikailag tisztább lenne így felírni: $\text{rot} \vec{H} - \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} = \vec{J}$

de az ellenjelt felírást tekintve a mágn. térerősség

$\vec{J} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} = \vec{J} + \vec{J}_D = \vec{J}_T$ gyengeáramú, azaz a teljes áram- sűrűség

→ ezt felhasználva: $\text{rot} \vec{H} = \vec{J}_T$

$\text{div} \text{rot} \vec{H} = \text{div} \vec{J}_T$

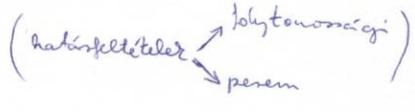
$0 = \text{div} \vec{J}_T \rightarrow \vec{J}_T$ potenciálos

Mivel $\text{div} \vec{J}_T = 0 \rightarrow \text{div} \vec{J} + \text{div} \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} = 0 \rightarrow \text{div} \vec{J} + \frac{\partial \rho}{\partial t} = 0$
 (Max. IV.)
 $\text{div} \vec{D} = \rho$

megkapjuk az 1. tételben már leírt helytől független egyenletet

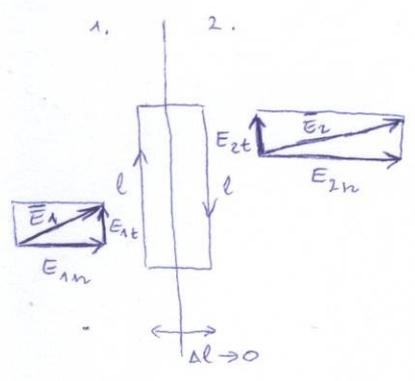
4. Folytonossági és peremfeltétel

Ha a töreg nem homogén (pl. 2 önmagában homogén töregből áll)
 → az egyes töregekben külön megoldjuk a Max. egyenletet
 → a 2 töreg határán ⇒ folytonossági feltétel
 (ha az adott töreg határán túl az értéket nem adjuk meg adatainkban)
 ⇒ peremfeltétel)

határfeltétel levezetése: Max. egyenlet integrálás alapján
 (a felület két oldalán elhelyezkedő zárt görbére / felületre alkalmazva)

el. térerősség (E)

Max II: $\oint \vec{E} \cdot d\vec{l} = - \int_A \frac{\partial \vec{B}}{\partial t} \cdot d\vec{A}$

a zárt görbét megrajzoljuk, ezáltal
 $\int \vec{E} \cdot d\vec{l} = E_t \cdot l$

$$E_{1t} \cdot l - E_{2t} \cdot l = - \underbrace{\frac{\partial B_m}{\partial t} \cdot l \cdot \Delta l}_{\text{korlátos}} \cdot \underbrace{1}_{0} \Rightarrow 0 \text{-hoz tart}$$

⇒ $E_{2t} = E_{1t}$ (1.)

spec. eset: 1. töreg id. vezető ($\epsilon_1 = \infty$) → $E_1 = \vec{J}_1 / \epsilon_1 = 0$
 → 2. töregben (szigetelő): $E_t = 0$ (id. ves. felületén)

⇕
 \vec{E} merőleges az id. ves. felületére

mágn. térerősség (H)
 (használatos ábrán)

Max I: $\oint \vec{H} \cdot d\vec{l} = \int_A (\vec{J} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}) \cdot d\vec{A}$

$$H_{1t} \cdot l - H_{2t} \cdot l = \underbrace{J_m \cdot l \cdot \Delta l}_0 + \underbrace{\frac{\partial D_m}{\partial t} \cdot l \cdot \Delta l}_{\text{korlátos}} + K_m \cdot l$$

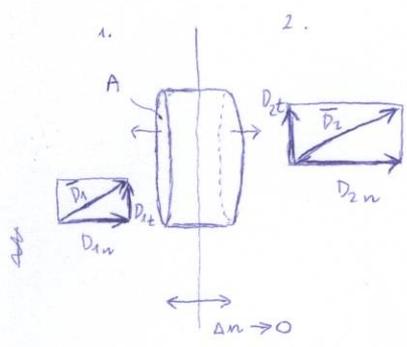
⇒ $H_{2t} = H_{1t} - K_m$ (2) K : határfelületen merőlegesen fellépő felületi áramsűrűség

spec. eset: 1. töreg ferromágneses ($\mu_{r1} \gg 1$) → $H_1 = B_1 / \mu_{r1} = 0$

→ $H_t = 0$, ha $K_m = 0$
 nagy permeabilitású töreg felületén

⇕
 \vec{H} (és \vec{B} is) merőleges a nagy perm. töreg felületére

el. eltolás (D)

Max IV: $\oint_A \vec{D} d\vec{A} = \int_S \rho dV$ } $-D_{1n} \cdot A + D_{2n} \cdot A = \underbrace{\rho \cdot A \cdot \Delta n}_0 + \underbrace{G \cdot A}_0 \Rightarrow$

↓ esetleges felületi töltéssűrűség az eltolható felületen

$\Rightarrow D_{2n} = D_{1n} + G$ (3)

spec. eset: 1. közeg id. vez. ($G_1 = \infty$) $\rightarrow E_1 = 0 \rightarrow D_1 = 0$

\rightarrow 2. közegben ($E_2 = E$):

$D_n = G$; $E_n = \frac{G}{\epsilon}$ id. vez. felületen

mágn. indukció

Max. III.: $\oint_A \vec{B} d\vec{A} = 0$ } --- analóg módon --- \Rightarrow

$\Rightarrow B_{2n} = B_{1n}$ (4)

áramviselkedés

polynomozáció: $\oint_A \vec{J} d\vec{A} = -\frac{dQ}{dt}$ } --- analóg módon --- \Rightarrow

$\Rightarrow J_{2n} = J_{1n} - \frac{\partial G}{\partial t}$ (5)

↑
ha időben változó felületi töltéssűrűség van a felületen

(megj.: $\vec{J}_T = \vec{J} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}$ (lásd 3. tétel) \Rightarrow (3.) és (5.) képletből $\rightarrow \vec{J}_{Tn1} = \vec{J}_{Tn2}$)

spec. eset: ha 1. közeg id. vezető \rightarrow

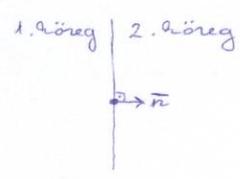
\rightarrow 2. közegben az időben állandó áramviselkedés normális komponense 0. $J_n = 0$ id. vezető felületen

polynomozáció feltételét vektorialgebra:

$\vec{n} \times (\vec{E}_2 - \vec{E}_1) = 0$
 $\vec{n} \times (\vec{H}_2 - \vec{H}_1) = \vec{K}$

$\vec{n} \cdot (\vec{D}_2 - \vec{D}_1) = G$
 $\vec{n} \cdot (\vec{B}_2 - \vec{B}_1) = 0$

$\vec{n} \cdot (\vec{J}_2 - \vec{J}_1) = -\frac{\partial G}{\partial t}$

$\vec{m} = \vec{t} \times \vec{n}$
 $|\vec{m}| = |\vec{E}| = |\vec{n}| = 1$

5. A Maxwell egyenletek integrális és differenciális alakja

I. Általános gerjesztési törvény
(eltolási árral kiegészítve)

$$\text{rot } \vec{H} = \vec{J} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}$$

$$\oint_C \vec{H} d\vec{l} = \int_A \left(\vec{J} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} \right) d\vec{A}$$

II. Faraday féle indukció törvény

$$\text{rot } \vec{E} = - \frac{\partial \vec{B}}{\partial t}$$

$$\oint_C \vec{E} d\vec{l} = - \int_A \frac{\partial \vec{B}}{\partial t} d\vec{A}$$

III. Mágneses Gauss-tör. ("fluxusmegmaradás")

$$\text{div } \vec{B} = 0$$

$$\oint_A \vec{B} d\vec{A} = 0$$

IV. (elektromos) Gauss-tör.

$$\text{div } \vec{D} = \rho$$

$$\oint_A \vec{D} d\vec{A} = \int_V \rho dV$$

V. Köröz jellemző törvények

mágneses indukció def.

$$\vec{B} = \mu \vec{H}$$

elektromos eltolás def.

$$\vec{D} = \epsilon \cdot \vec{E}$$

differenciális Ohm-tör.

$$\vec{J} = \sigma (\vec{E} + \vec{E}_b)$$

(\vec{E}_b : beiktatott térerősség
/pl. ák.-ben fűző fóliából
mágneses/)

VI. Energia :
$$w = \frac{1}{2} \epsilon E^2 + \frac{1}{2} \mu H^2$$

div (Max. I.)
Max. IV.

folytonossági egyenlet : (lásd: 3. tétel vége)

$$\text{div } \vec{J} + \frac{\partial \rho}{\partial t} = 0$$

$$\oint_A \vec{J} d\vec{A} = - \frac{dq}{dt}$$

(mivel
div rot $\vec{J} = 0$
(lásd: 0. tétel))

div (Max II.) \Rightarrow Max III. jobb oldala nem függhet az időtől (lásd: 2. tétel vége)

Átváltás a diff. és int. alakok között:

- Gauss - Ostrogradskij tétel (div. def.)
 - Stokes - tétel (rot. def.)
- (lásd: 0. tétel)

Maxwell egyenletek esetén a differenciális alakok:

I. $\text{rot } \vec{H}(\vec{r}) = \vec{J}(\vec{r}) + j\omega \vec{D}(\vec{r})$

II. $\text{rot } \vec{E}(\vec{r}) = -j\omega \vec{B}(\vec{r})$

III. $\text{div } \vec{B}(\vec{r}) = 0$

IV. $\text{div } \vec{D}(\vec{r}) = \rho(\vec{r})$

Kis értelmezés:

div: megadja valamire a forrást. Tehát pl. $\text{div } \vec{B} = 0 \Rightarrow$ a mágneses vektortér forrásmentes, az erővonalak kiindulási és végpontjai megegyeznek. Nincs mágneses monopólus.

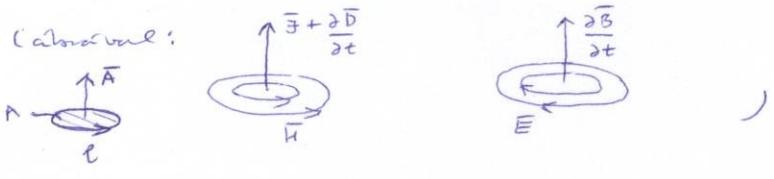
De pl. $\text{div } \vec{D} = \rho \Rightarrow$ az elektromos erőter forrása a töltés.

rot: megadja az örvényerőket, jobbsodrású rendszerrel határoz meg.

pl. $\text{rot } \vec{H} = \vec{J} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} \Rightarrow$ az áramviselkedés irányja olyan, hogy jobbsodrású merinti örvényes mágneses tereket hoz létre

de pl. $\text{rot } \vec{E} = -\frac{\partial \vec{B}}{\partial t} \Rightarrow$ az indukciós vektor időbeli megváltozásának irányja olyan, hogy jobbsodrású merinti irányú ellentétes irányú örvényes elektromos tereket hoz létre. (ez a - jelből látszik)

Másrészt elbőrlő a képletből az is látszik, hogy ha \vec{B} időben állandó, akkor az el. ter örvénymentes (pl. elektrosztatika, stacionárius áramlás).

Maxwell egyenletek rendszere - ellentmondásmentes - teljes

- Értekezlet: - időben állandó folyamatokra (elektrosztat., magnetostat.) egyszerűen el/mágn. tere, egyszerűen leírhatók)
- lassan változó folyamatokra (hangfrekvenciás technika, erőátviteli technika, villamos lefűtők)
- gyorsan változó folyamatokra (radióhullámok, mikrohullámú technika)
- hőmérséklet, optika, röntgen-sugárzás ...

mi szab határt? \rightarrow kvantum hatások

szóval akkor alkalmazhatók, ha a töltésről jóval nagyobb az elemi töltésnél

$|Q_i| \gg e = 1.6 \cdot 10^{-19} \text{ C}$

és az energia jóval nagyobb a felelő energiavantumnál

$E \gg hf ; h = 6.4 \cdot 10^{-36} \text{ Js}$ (Planck állandó)

\rightarrow ez ezek nem teljesülnek \Rightarrow kvantumelektrodinamika
széles körben

6. Az elektrodinamika filozófiája. → speciális esetekben a Max. egyenletek egyszerűbb alakot öltöttek

Időben állandó EMT ($\partial/\partial t = 0$)

I. töltéssel nem mozognak → áram nem folyik ($\vec{J} = 0$)

Elektrosztatika: $\text{rot } \vec{E} = 0$ $\text{div } \vec{D} = \rho$ $\vec{D} = \epsilon \cdot \vec{E}$

Magnetosztatika: $\text{rot } \vec{H} = 0$ $\text{div } \vec{B} = 0$ $\vec{B} = \mu \vec{H}$

II. töltéssel mozognak → állandó áram fizik ($\vec{J} \neq 0$)

Stacionárius áramlás: $\text{rot } \vec{E} = 0$ $\text{div } \vec{J} = 0^{(*)}$ $\vec{J} = \sigma(\vec{E} + \vec{E}_b)$

} ana az eszre monthozva, ha a töltéssűrűség és a konvergenz áramsűrűség 0.

Stacionárius mágneses térerő: $\text{rot } \vec{H} = \vec{J}$ $\text{div } \vec{B} = 0$ $\vec{B} = \mu \vec{H}$

/*: $\text{div}(\text{Max. I.})$ -ből adódik /

Kvázi-stacionárius közelítés ($\partial/\partial t \neq 0$, de $|\frac{\partial \vec{D}}{\partial t}| \ll |\vec{J}|$ azaz az eltolási áramsűrűség elhanyagolható a vezetési áramsűrűség mellett)

$\text{rot } \vec{H} = \vec{J}$ $\text{rot } \vec{E} = -\frac{\partial \vec{B}}{\partial t}$
 $\text{div } \vec{B} = 0$ $\text{div } \vec{D} = \rho$
 $\vec{B} = \mu \vec{H}$ $\vec{D} = \epsilon \vec{E}$
 $\vec{J} = \sigma(\vec{E} + \vec{E}_b)$

/ mikor élethű kvázi-stac. közelítés?

ha $\frac{\partial}{\partial t}$ szinuszos, akkor $\frac{\partial \vec{D}}{\partial t} = j\omega \cdot \epsilon \vec{E}$, $\vec{J} = \sigma \cdot \vec{E}$

→ ebben az esetben akkor hanyagolható el $\frac{\partial \vec{D}}{\partial t}$, ha

$\omega \epsilon \ll \sigma \rightarrow \omega \ll \frac{\sigma}{\epsilon} \rightarrow f \ll \frac{\sigma}{2\pi \epsilon}$

(ez igaz pl. fém belsejében)

Általános eset = EM hullámok egyenletei
(lásd: Maxwell egyenletek (5. tétel))

- a fenti esetekben még vannak a ρ és \vec{J} értékeire ϵ, μ, σ értelmezés.

ha nem, akkor pl. $\vec{B} = \mu_0(\vec{H} + \vec{M})$

\vec{M} : mágneses térerő

$\vec{D} = \epsilon_0 \vec{E} + \vec{P}$

\vec{P} : elektromos polarizáció

7. Az elektromágneses térben az energiátűrítésként és az energiátáramlásra vonatkozó összefüggések.

$W = W(t)$: V térfogatban felhalmozódott EM energia

mitől változik? $P = P(t)$: térfogatban fellépő folyamatok (pl. kondi. kisül. egy ellenálláson ($P > 0$) \rightarrow W csökken (a hővé alakul)
kondit feltölt. egy akksi ($P < 0$) \rightarrow W nő)

$P_s = P_s(t)$: V térfogatot határoló A felületen átáramló/átvezetett energia
($P_s > 0 \rightarrow W$ csökken } pl. vezetékáramon bekapált/elvezetett
 $P_s < 0 \rightarrow W$ nő } teljesítmény teljesítmény)

\Rightarrow energiameleg : $\frac{dW}{dt} + P + P_s = 0$

így a feladatot sűrűségekkel "megfogadjuk"

$W = \int_V w dV$

ahol $w = \lim_{\Delta V \rightarrow 0} \frac{\Delta W}{\Delta V}$

$w = w(\vec{r}, t)$ energiátűrítésként $[\frac{J}{m^3}]$

$P = \int_V p dV$

ahol $p = \lim_{\Delta V \rightarrow 0} \frac{\Delta P}{\Delta V}$

$p = p(\vec{r}, t)$ teljesítménysűrűség $[\frac{W}{m^3}]$

$P_s = \oint_A \vec{S} \cdot d\vec{A}$

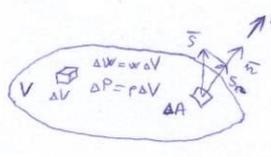
ahol $S_n = \lim_{\Delta A \rightarrow 0} \frac{\Delta P_s}{\Delta A}$

$\vec{S} = \vec{S}(\vec{r}, t)$ teljesítmény-áram sűrűség $[\frac{W}{m^2}]$
= Poynting-vektor

$\int_{div} \vec{S} dV$

\Rightarrow energiameleg (mivel minden V -re igaz, így az integrál elhagyható)

$\frac{\partial w}{\partial t} + p + \text{div} \vec{S} = 0$

Érdekes kérdés az EM T jellemzőivel?

Max I.: $\text{rot} \vec{H} = \vec{J} + \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}$ / $\cdot \vec{E}$
Max II.: $\text{rot} \vec{E} = -\frac{\partial \vec{B}}{\partial t}$ / $\cdot (-\vec{H})$
 $\Rightarrow \vec{E} \text{ rot} \vec{H} - \vec{H} \text{ rot} \vec{E} = \vec{E} \cdot \vec{J} + \vec{E} \cdot \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} + \vec{H} \cdot \frac{\partial \vec{B}}{\partial t}$ \Rightarrow 0-ra redukál

$\Rightarrow \underbrace{\vec{H} \text{ rot} \vec{E} - \vec{E} \text{ rot} \vec{H}}_{\text{div}(\vec{E} \times \vec{H})} + \vec{E} \cdot \vec{J} + \vec{E} \cdot \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} + \vec{H} \cdot \frac{\partial \vec{B}}{\partial t} = 0 \Rightarrow$

$\Rightarrow \vec{E} \cdot \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} + \vec{H} \cdot \frac{\partial \vec{B}}{\partial t} + \vec{E} \cdot \vec{J} + \text{div}(\vec{E} \times \vec{H}) = 0$

a gyakorlat alapján, azaz az alapján a növekvő megjelölés a helyes:

$\frac{\partial w}{\partial t} = \vec{E} \cdot \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} + \vec{H} \cdot \frac{\partial \vec{B}}{\partial t}$
 $p = \vec{E} \cdot \vec{J}$
 $\vec{S} = \vec{E} \times \vec{H}$

$\bullet dw = \vec{E} d\vec{D} + \vec{H} d\vec{B} \Rightarrow w = \frac{1}{2} \vec{E} \vec{D} + \frac{1}{2} \vec{H} \vec{B} = \frac{1}{2} \epsilon E^2 + \frac{1}{2} \mu H^2$
lineáris, isotróp közeg

\bullet Max. U.: $\vec{J} = \sigma(\vec{E} + \vec{E}_g) \rightarrow \vec{E} = \frac{\vec{H}}{\sigma} - \vec{E}_g \rightarrow p = \vec{E} \cdot \vec{J} = \frac{\mu H^2}{\sigma} - \vec{E}_g \vec{J}$
 $\frac{J^2}{\sigma} > 0$ hőfejlesztés minőség (ca $R \cdot I^2 = \frac{I^2}{\sigma}$ Joule-tor. differenciális alakján.)
 $-\vec{E}_g \vec{J}$ a bekapott teljesítmény > 0 fogyasztó < 0 generátor

$\Rightarrow \frac{d}{dt} \int_V (\frac{1}{2} \vec{E} \vec{D} + \frac{1}{2} \vec{H} \vec{B}) dV + \int_V \frac{J^2}{\sigma} dV - \int_V \vec{J} \vec{E}_g dV + \oint_A (\vec{E} \times \vec{H}) \cdot d\vec{A} = 0$

Energia mérleg szinuszos ábrósok esetén (en. mérleg komplex alakja)

max. I.: $\text{rot } \vec{H} = \vec{J} + j\omega \vec{D}$ / konjugáltját vegyük és $\cdot \vec{E}$ } (1)-(11)
 max II.: $\text{rot } \vec{E} = -j\omega \vec{B}$ / $\cdot \vec{H}^*$ konjugált

$\Rightarrow \vec{E} \cdot \text{rot } \vec{H}^* - \vec{H}^* \cdot \text{rot } \vec{E} = \vec{E} \vec{J}^* - j\omega \vec{E} \vec{D}^* + j\omega \vec{H}^* \vec{B}$ \Rightarrow 0-ra rendezve
 $j^* = -j$

$\Rightarrow \underbrace{H^* \text{rot } E - E \text{rot } H^* + E \vec{J}^* + j\omega (H^* \vec{B} - E \vec{D}^*)}_{\text{div}(\vec{E} \times \vec{H}^*)} = 0 \Rightarrow$ integráljuk V-re

$\Rightarrow j\omega \int_V (\frac{1}{2} H^* \vec{B} - \frac{1}{2} E \vec{D}^*) dV + \int_V \frac{1}{2} E \vec{J}^* dV + \oint_A \frac{1}{2} (\vec{E} \times \vec{H}^*) d\vec{A} = 0$

($\frac{1}{2}$ tényező azért van, mert a térfogati sűrűségeket a síkértékkel szokás jellemezni) (nem effektívvel)

komplex sugárzó teljesítmény
 $P_s + jQ_s = \oint_A \vec{S} d\vec{A}$, ahol $\vec{S} = \frac{1}{2} (\vec{E} \times \vec{H}^*)$
 a komplex Poynting-vektor
 ($\vec{u} \cdot \vec{T}^*$ analógiája)

komplex átalakuló telj.

$P + jQ = \int_V p dV$, ahol $p = \frac{1}{2} E \vec{J}^* = \frac{1}{2} \frac{\vec{J} \vec{J}^*}{\sigma} - \frac{1}{2} \vec{E}_e \vec{J}^*$
 a komplex telj. sűrűség

$\frac{1}{2} \frac{\vec{J} \vec{J}^*}{\sigma}$: aktív
 $-\vec{E}_e \vec{J}^*$: reaktív és "meddő" rész is lehet

a tényleg energiát tartalmazó meddő teljesítményt jelenti: ez a tag

$jQ_w = j\omega \int_V (w_m - w_e) dV$

$w_L = \frac{1}{2} (H^* \vec{B} - E \vec{D}^*)$; "Lagrange-sűrűség" (energia mértékegysége dimenzióján)

8. Az elektrosztatika Poisson-egyenlete és megoldása **15+!**

Elektrosztatika ($\partial/\partial t = 0, \vec{j} = 0$) / lásd. 6. tétel /

$\text{rot } \vec{E} = 0$ $\text{div } \vec{D} = S$ $\vec{D} = \epsilon \vec{E}$

polynomossági/párenfelleltétel:

2. nív. kvázivék: $E_{2t} = E_{1t}, \epsilon_2 E_{2n} = \epsilon_1 E_{1n}$
 vez. felületen: $E_t = 0$ ($D_{2n} = D_{1n}$)

felületi viszony

$\vec{E} = -\text{grad } \varphi$ (így $\text{rot } \vec{E} = -\text{rot grad } \varphi = 0$ / lásd 0. tétel /)
 skálarpotenciál

$\text{div } \vec{D} = \text{div } \epsilon \vec{E} = \epsilon \text{div } \vec{E} = \epsilon \text{div } (-\text{grad } \varphi) = -\epsilon \cdot \underbrace{\text{div grad } \varphi}_{\Delta} = -\epsilon \Delta \varphi = S \Rightarrow$
 (lásd 0. tétel)

\Rightarrow (Laplace) - Poisson egyenlet: $\Delta \varphi = -\frac{S}{\epsilon}$ a skálarpotenciálnak ezt kell kielégítenie a közegeben (ha $S=0$, akkor a neve homogén Laplace-egyenlet)

2-P egyenlet általános megoldása

Green-tétel: $\int_V (u \Delta \varphi - \varphi \Delta u) dV = \oint_A (u \text{grad } \varphi - \varphi \text{grad } u) d\vec{A}$

válassz $u = \frac{1}{r}$

$\int_V \left(\frac{1}{r} \Delta \varphi - \varphi \Delta \frac{1}{r} \right) dV = \oint_A \left(\frac{1}{r} \text{grad } \varphi - \varphi \text{grad } \frac{1}{r} \right) d\vec{A}$
 $\Delta \frac{1}{r} = 0$

$\int_V \frac{1}{r} \Delta \varphi dV = \int_A \left(\frac{1}{r} \text{grad } \varphi - \varphi \text{grad } \frac{1}{r} \right) d\vec{A} + \int_{A_0} \left(\frac{1}{r} \text{grad } \varphi - \varphi \text{grad } \frac{1}{r} \right) d\vec{A}$

i. $\lim_{r_0 \rightarrow 0} \int_{A_0} \frac{1}{r} \text{grad } \varphi d\vec{A} = \lim_{r_0 \rightarrow 0} \frac{1}{r_0} |\text{grad } \varphi| \cdot 4r_0^2 \pi = 0$

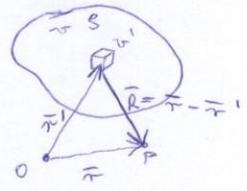
ii. $\lim_{r_0 \rightarrow 0} \int_{A_0} \varphi \cdot \left(-\frac{1}{r^2} \right) d\vec{A} = 4\pi \varphi(r_0)$
 $\frac{1}{r_0} 4\pi r_0^2$

$\Rightarrow \int_V \frac{1}{r} \Delta \varphi dV = \int_A \left(\frac{1}{r} \text{grad } \varphi - \varphi \text{grad } \frac{1}{r} \right) d\vec{A} - 4\pi \varphi(r_0) \Rightarrow$

$\Rightarrow \varphi(P)$ -re rendelkez:

$\varphi(P) = \frac{\int_A \left(\frac{1}{r} \text{grad } \varphi - \varphi \text{grad } \frac{1}{r} \right) d\vec{A} - \int_V \frac{1}{r} \Delta \varphi dV}{4\pi} = \frac{1}{4\pi \epsilon} \int_V \frac{-\Delta \varphi}{r} dV + \frac{1}{4\pi \epsilon} \int_{A=A_0 \cup A_N} \frac{1}{r} \epsilon \text{grad } \varphi d\vec{A} - \frac{1}{4\pi \epsilon} \int_{A=A_0 \cup A_N} \varphi \epsilon \text{grad } \frac{1}{r} d\vec{A}$

$\Rightarrow \epsilon \text{grad } \varphi = \epsilon \frac{\partial \varphi}{\partial n} = \vec{G}_N$
 $\varphi(P) = \frac{1}{4\pi \epsilon} \int_V \frac{S(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dV' + \frac{1}{4\pi \epsilon} \int_{A_N} \frac{G_N(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dA' - \frac{1}{4\pi \epsilon} \int_{A_0} \varphi_0 \epsilon \text{grad } \frac{1}{r} d\vec{A}$

SD: $a_0 = 0 \Rightarrow \varphi(\vec{r}) = \frac{1}{4\pi \epsilon} \int_V \frac{S(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dV' + \frac{1}{4\pi \epsilon} \int_{A_N} \frac{G_N(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dA'$

2D: $\varphi(\vec{r}) = \frac{1}{2\pi \epsilon} \int_{\alpha} \ln \frac{1}{R} S(\vec{r}') dA' + \frac{1}{2\pi \epsilon} \int_{\ell} \ln \frac{1}{R} G_N(\vec{r}') d\ell'$

újított tétel:
 $a_0 = 0$
 $a_N = 0$
 $\varphi(P) = \frac{1}{4\pi \epsilon} \int_V \frac{S(\vec{r}')}{|\vec{r} - \vec{r}'|} dV' = \frac{Q}{4\pi \epsilon} \cdot \frac{1}{R}$

9. Az áramlási tér alapötletmegfogása. $\rho \neq 0$

stacionárius elektromos tér ($\partial/\partial t = 0, \vec{j} \neq 0$)

$\text{rot } \vec{E} = 0$
 $\vec{E} = -\text{grad } \varphi$

$\text{div } \vec{F} = 0$
 $\vec{F} = \epsilon(\vec{E} + \vec{E}_b)$

$\text{div } \vec{F} = \text{div } \epsilon(\vec{E} + \vec{E}_b) = -\text{div } \epsilon \text{ grad } \varphi + \text{div } \vec{F}_b \Rightarrow \boxed{-\Delta \varphi = -\frac{1}{\epsilon} \text{div } \vec{F}_b = g}$ L.-P.

$\epsilon = \text{const.}$

határfeltételek:

nem id. közeget választva: $E_{2t} = E_{1t}; \epsilon_2 E_{2n} = \epsilon_1 E_{1n}$
 ($F_{1n} = F_{2n}$)

id. vez. felületén: $E_t = 0$
 id. sziget. felületén: $E_n = 0$

analogia az elektrosztatikával:

el. töltés	D	E	ϵ	φ	$C = Q/U$
stat. áram	\vec{F}	E	ϵ	φ	$G = I/U$

10. Az elektrosztatika Laplace - egyenlete és a peremfeltételek. húg

el. ritat. : $\text{rot } \vec{E} = 0$ $\text{div } \vec{D} = \rho$ $\vec{D} = \epsilon \vec{E}$ (lásd. 6. tétel)

\Rightarrow Laplace-Poisson : $\Delta \varphi = -\frac{\rho}{\epsilon}$ \rightarrow ha $\rho = 0$ \rightarrow $\Delta \varphi = 0$ homogén Laplace - egyenlet
(lásd. 8. tétel) (az elhódán nincs töltés)

Peremfeltételek

el. ritat \rightarrow id. megjelölő növegye, a vízsgált teljes térsze peremét id. vezetők határozzák
(ρ csak a vezetők felületén lehet)

az elhóda (fém) felületén: $E_t = 0$

$\varphi = \text{const.}$ (mivel $\sigma = \infty \rightarrow$ a töltés el mindenhol egyenlő mértékű)

Dirichlet-típusú pf: $\varphi = \varphi_0$ a peremen előírná a potenciál értékét

(elhóda $\rightarrow E_t = 0 \rightarrow \frac{\partial \varphi}{\partial t} = 0 \rightarrow \varphi|_t = \text{const.}$)

Neumann-típusú pf:
(hom.)

a peremen előírná a potenciál normális deriváltját

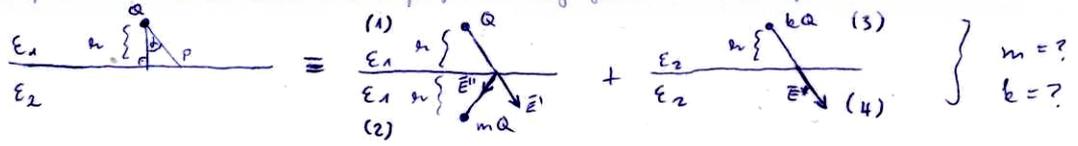
(hővezető $\rightarrow E_n = 0 \rightarrow D_n = 0 = -\frac{\partial \varphi}{\partial n} \cdot \epsilon$)

inhomogén Neumann,

$D_n \neq 0$ a peremen (az id. fém $\rightarrow D_n = \sigma_n = -\epsilon \frac{\partial \varphi}{\partial n} = -\epsilon \text{grad } \varphi \cdot \vec{n}$)

1.1. Elektrosztatikus feladatok megoldása a helyettesítő töltések módszerével.

helyettesítő töltések módszere: fizikailag nem feltételre alapul

levezetés: (gömbtöltésnél, kisugárzó körrel $r_0 < r < h$)

$E_{1t} = E_{2t}$

$$\frac{Q}{4\pi\epsilon_1} \cdot \frac{1}{R^2} + \frac{mQ}{4\pi\epsilon_1} \cdot \frac{1}{R^2} \cdot \cos\alpha = \frac{kQ}{4\pi\epsilon_2} \cdot \frac{1}{R^2} \cdot \cos\alpha + 0 \Rightarrow \frac{1+m}{\epsilon_1} = \frac{k}{\epsilon_2}$$

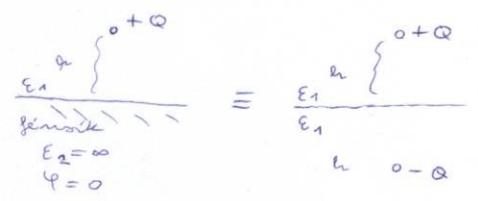
$D_{1n} = D_{2n}$

$$\frac{Q}{4\pi R^2} \cdot \cos\alpha = \frac{mQ}{4\pi R^2} \cos\alpha = \frac{kQ}{4\pi R^2} \cos\alpha - 0 \Rightarrow 1-m = k$$

$$\Rightarrow m = \frac{\epsilon_1 - \epsilon_2}{\epsilon_1 + \epsilon_2}$$

$$k = \frac{2\epsilon_2}{\epsilon_1 - \epsilon_2}$$

elektrosztat: (2. sír: félm $\rightarrow \epsilon_2 \approx \infty$)
 $m = -1$

Tűrhőrség képlete:

a helyettesítő elrendezés is kielégíti a határfeltételeket, a vízszintes tengelyben ugyan az a térerősség, mint az eredeti elrendezésben.

pl. gömb elektródák helyettesítő 2 pontszerű töltésnél

$\oint_A \vec{D} \cdot d\vec{A} = \int_V \rho \cdot dV = Q$

$\epsilon \vec{E} \cdot 4\pi r^2 = Q$

$\vec{E} = \frac{Q}{4\pi\epsilon} \cdot \frac{1}{r^2} \Rightarrow U = \int \vec{E} \cdot d\vec{l} = -\frac{Q}{4\pi\epsilon} \cdot \frac{1}{r}$

$\Rightarrow U = \frac{Q}{4\pi\epsilon} \cdot \frac{1}{r_0} - \frac{Q}{4\pi\epsilon} \cdot \frac{1}{2a - r_0} \approx \frac{Q}{4\pi\epsilon} \left(\frac{1}{r_0} - \frac{1}{2a} \right) \Rightarrow Q = \frac{4\pi\epsilon U}{\frac{1}{r_0} - \frac{1}{2a}} \Rightarrow C = \frac{Q}{U} = \frac{4\pi\epsilon}{\frac{1}{r_0} - \frac{1}{2a}}$

a módszer igazságosságát / gömb elektródákra (kisugárzó körrel)

vonalszerű / pontszerű áramforrásra ($\epsilon \rightarrow \epsilon_1, Q \rightarrow 1$ helyettesítéssel)

(áramforrás esetén, ha $\epsilon_2 = 0$ (vagy id.) $\rightarrow m = 1$)

13. A négy differenciák módszere

feladat: $\varphi = \varphi(\bar{r})$ meghatározása, amely kielégíti a $\Delta\varphi = 0$ feltételt; (homogén sűrűség monotonon)

- $\Delta\varphi = 0 \quad \bar{r} \in V$ Laplace - egyenlet
- $\varphi = \phi \quad \bar{r} \in A$ Dirichlet-rajzfeltétel ($\phi = \phi(\bar{r})$ adott az A felületen)
- $\frac{\partial\varphi}{\partial n} = 0 \quad \bar{r} \in A'$ homogén Neumann-rajf. (n : A' felületre normális irány)

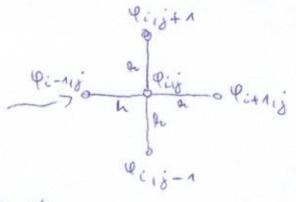
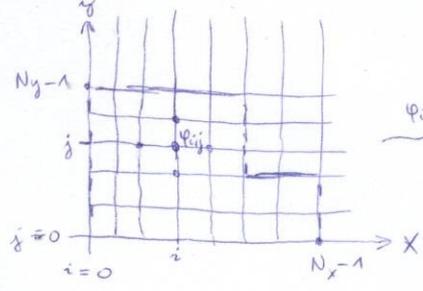
él: szűkített választott $\bar{r}_1 \dots \bar{r}_N$ pontokra határozandó meg

$\varphi = \varphi(\bar{r}_k)$ rásponti potenciálokat ($k=1 \dots N$)

megfontolások: - választandó négyzet alakú (legegyszerűbb)

- feltételrendszer, hogy a peremfelületek a rácsot csak ráspontokban metszik
 → pl. a peremfelületet alkotók derékszögű korszokok (mérései legyenek a rács távolság egész számú többszöröse)
- legyen az elrendezés ∞ irányban \rightarrow legyen (x, y) rács probléma a feladat
- peremmel nem rendelés pontokat hagyjuk figyelmen kívül (mert ilyenkor nem létező a rács táv.)

Laplace - egyenlet

$\varphi_{i,j} = \varphi(x=h \cdot i, y=h \cdot j) \quad i=0 \dots N_x-1$
 $j=0 \dots N_y-1$

- Fejtsük ki $\varphi_{i,j}$ pont szomszédos pontjainak potenciálját az (i,j) pontban képzett másodikfokú Taylor-polinonnal! (4 egyenlet)
- Ívjük fel a Laplace - egyenletet (5. egyenlet)

- (1) $\varphi_{i+1,j} \approx \varphi_{i,j} + \frac{\partial\varphi}{\partial x} h + \frac{\partial^2\varphi}{\partial x^2} \frac{h^2}{2}$
- (2) $\varphi_{i,j+1} \approx \varphi_{i,j} + \frac{\partial\varphi}{\partial y} h + \frac{\partial^2\varphi}{\partial y^2} \frac{h^2}{2}$
- (3) $\varphi_{i-1,j} \approx \varphi_{i,j} - \frac{\partial\varphi}{\partial x} h + \frac{\partial^2\varphi}{\partial x^2} \frac{h^2}{2}$
- (4) $\varphi_{i,j-1} \approx \varphi_{i,j} - \frac{\partial\varphi}{\partial y} h + \frac{\partial^2\varphi}{\partial y^2} \frac{h^2}{2}$
- (5) $\frac{\partial^2\varphi}{\partial x^2} + \frac{\partial^2\varphi}{\partial y^2} = 0 \quad / \cdot (-h^2)$

(1) $\varphi_{i+1,j} + \varphi_{i,j+1} + \varphi_{i-1,j} + \varphi_{i,j-1} - 4\varphi_{i,j} = 0 \Rightarrow$
 $\Rightarrow \varphi_{i,j} = \frac{1}{4} (\varphi_{i+1,j} + \varphi_{i,j+1} + \varphi_{i-1,j} + \varphi_{i,j-1})$
 (szomszédos potenciálok némtani közepe)

(a parciális deriváltak $(x=h \cdot i, y=h \cdot j)$ helyen képezzük)

peremfelületek

- Dirichlet: $\varphi = \phi$ adott \rightarrow ezek a pontok nem kell egyenletet felírni \rightarrow az ezzel szomszédos pontban a ponti egyenlet már nem lesz homogén (mivel valamelyik φ ismert)
- hom. Neumann: $\frac{\partial\varphi}{\partial n} = 0 \rightarrow$ e peremponttal szomszédos pont potenciálján egyenlőnek vehető a peremre vett tikörképével

\Rightarrow (3) egyenlet nem értelmezett
 (1) egyenletben $\frac{\partial\varphi}{\partial x} = 0$

\rightarrow nézzük az (1.) egyenlet megírt peremen lévő ponton:

(11.) $(x=h \cdot i) \quad 2\varphi_{i+1,j} + \varphi_{i,j+1} + \varphi_{i,j-1} - 4\varphi_{i,j} = 0$
 $(y=h \cdot j) \quad \varphi_{i+1,j} + 2\varphi_{i,j+1} + \varphi_{i-1,j} - 4\varphi_{i,j} = 0$
 (egyenletrendszer lesz)

\Rightarrow megoldás: lineáris egyenletrendszer, ami annyi (11.) ill. (12.) típusú egyenletből áll, amennyi ismeretlen rásponti potenciál van. (pár tízezer ráspontmár elég...)

$E_x|_{i,j} \approx -(\frac{\partial\varphi}{\partial x})_{i,j} \approx \frac{\varphi_{i-1,j} - \varphi_{i+1,j}}{2h}$; $E_y|_{i,j} \approx -(\frac{\partial\varphi}{\partial y})_{i,j} = \frac{\varphi_{i,j-1} - \varphi_{i,j+1}}{2a}$

15. A stacionárius áram mágneses tere elonakosó ösrephégyesél, a vektorpotenciál bevezetésével.

feladat!

stacionárius mágneses tér ($\partial/\partial t = 0, \vec{J} \neq 0$) / lásd 6. tétel /

$\text{rot } \vec{H} = \vec{J}$ $\text{div } \vec{B} = 0$ $\vec{B} = \mu \vec{H}$

(\leftarrow homogén körre, isotróp közegre, továbbá tegyük fel, hogy μ térfogatra állandó / ha nincs jelen ferromágneses anyag $\rightarrow \mu = \mu_0$ mindenfelé homogén közeg /)

Figyelem: \vec{H} nem örvénymentes \rightarrow nem írható fel egy skalárpotenciál gradienseként (mint pl. 8. tételben az \vec{E})

Polynomosági feltételek: (ha nincs vonalmenti áramszűrő) 2 öreghatáron: $H_{1t} = H_{2t}, B_{1n} = B_{2n}$

felhasználható $\vec{B} = \text{rot } \vec{A}$ (vagy $\text{div } \vec{B} = \text{div rot } \vec{A} = 0$ / lásd 0. tétel /)

$\vec{A} = \left[\frac{I}{m} \right]$ vektorpotenciál (\vec{A} divergenciája mindenhol megszűnik) \rightarrow legyen $\text{div } \vec{A} = 0$ (Coulomb-névtér)

$\text{rot } \vec{H} = \text{rot } \left(\frac{\vec{B}}{\mu} \right) = \vec{J} \Rightarrow \mu \vec{J} = \text{rot } \vec{B} = \text{rot } (\text{rot } \vec{A}) = \text{grad div } \vec{A} - \Delta \vec{A} = -\Delta \vec{A} \Rightarrow$

↑
mivel $\Delta = \text{grad div} - \text{rot rot}$ (lásd 0. tétel)

↑
mivel $\text{div } \vec{A} = 0$ - t választottunk

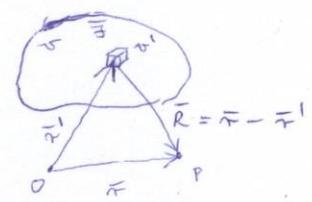
\Rightarrow vektorialis Poisson-egyenlet: $\Delta \vec{A} = -\mu \vec{J}$ a vektorpot.-nak ezt kell teljesítenie + köreghelyen

descartes Descartes koordinátákban: $\Delta A_x = -\mu J_x, \Delta A_y = -\mu J_y, \Delta A_z = -\mu J_z$
(ahol $\Delta = \text{div grad}$: skaláris Laplace-ops. / lásd 0. tétel /)

2 öreghatáron (polynomosági feltételeknek aivül) érdemes \vec{A} -t is polynomosra választani $\Rightarrow A_{it} = A_{jt}$ és $A_{in} = A_{jn}$ ($\vec{r} \in A_{ij}$)

Vektorialis Poisson-egyenlet megoldása:

3D) $\vec{A} = \frac{\mu}{4\pi} \int_V \frac{\vec{J}}{r} dV$ ($R = |\vec{r} - \vec{r}'|$)
 $\vec{J} = \vec{J}(\vec{r})$

2D) $\vec{A} = \frac{\mu}{2\pi} \int_a \vec{J} \ln \frac{1}{R} da$
($da = l da$)

Vonalmenti vektor ($\vec{J} dV = I \cdot d\vec{l}$)

$\vec{A} = \frac{\mu I}{4\pi} \oint \frac{d\vec{l}}{R}$

↑
norm.

↑
tang.

(lásd bővebben: 16. tétel)

Áramföldfeltételek (2D)

$\vec{B} = \text{rot } \vec{A} = \begin{vmatrix} \vec{e}_x & \vec{e}_y & \vec{e}_z \\ \frac{\partial}{\partial x} & \frac{\partial}{\partial y} & 0 \\ 0 & 0 & A_z \end{vmatrix} = \vec{e}_t \frac{\partial A_z}{\partial n} + \vec{e}_n \frac{\partial A_z}{\partial t} = B_n + B_t$

$x=t, y=n$

Dirichlet: (adóvanalmentin) $B_n = 0 \rightarrow -\frac{\partial A_z}{\partial n} = 0 \rightarrow A_z|_{\text{tang}} = \text{állandó}$

Neumann: (indágyeres pólus) $H_t = \frac{B_t}{\mu} = 0 \rightarrow \frac{\partial A_z}{\partial n} = 0$

A. alkalmas

- fluxus meghatározása

l. zárt görkkel ált. pontokból A' felület fluxusa

$$\Phi = \int_{A'} \vec{B} \cdot d\vec{A}' = \int_{A'} \text{rot } \vec{A} \cdot d\vec{A}' = \oint_L \vec{A} \cdot d\vec{l}$$

↑
Stokes

- mágneses energia meghatározása

$$W = \int_V w \, dV = \int_V \frac{1}{2} \vec{B} \cdot \vec{H} \, dV = \frac{1}{2} \int_V \vec{H} \cdot \text{rot } \vec{A} \, dV = \frac{1}{2} \int_V \vec{A} \cdot \text{rot } \vec{H} \, dV - \frac{1}{2} \int_V \text{div}(\vec{H} \times \vec{A}) \, dV = \frac{1}{2} \int_V \vec{A} \cdot \vec{J} \, dV - \frac{1}{2} \oint_{A'} (\vec{H} \times \vec{A}) \cdot d\vec{A}$$

↑
rot H = J
g = 0

div(H x A) = A rot H - H rot A

A = A_{ind} + A_{ext}

→ tehát a mágnes. energia (mágneses homogén térerőnél)

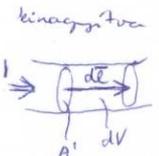
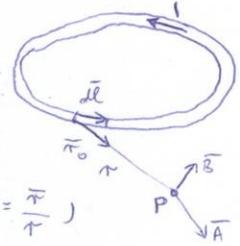
$$W_m = \frac{1}{2} \int_V \vec{A} \cdot \vec{J} \, dV$$

16. A Biot-Savart törvény, az ön- és kölcsönös indukció együttes alkalmazása

(15. tétel 3. része)

Vonalmenti vektor

(hiszen kerületmetriai vektoron folyó áram által létrehozott mágneses tér)

vekt. d-P. egyenlet megoldása: $(\vec{A} = \vec{A}(\vec{r}))$

$$\vec{A} = \frac{\mu_0}{4\pi} \int_V \frac{\vec{J}}{r} dV$$

→ vonalmenti körelteléssel: $\vec{J} dV = \vec{J} A_1 dl = \vec{J} A_1' dl = I \cdot \vec{dl}$

$$\vec{A} = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \oint \frac{d\vec{l}}{r}$$

(több áramkörök esetén → szuperpozíció)

$$\Rightarrow \vec{B} = \text{rot } \vec{A} = \text{rot} \left(\frac{\mu_0 I}{4\pi} \oint \frac{d\vec{l}}{r} \right) = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \oint \text{rot} \frac{d\vec{l}}{r}$$

$$\left. \begin{aligned} \text{rot}(\varphi \vec{v}) &= (\text{grad } \varphi) \times \vec{v} + \varphi \text{rot } \vec{v} \\ \varphi &= \frac{1}{r}; \vec{v} = d\vec{l} \\ \Rightarrow \text{rot} \frac{d\vec{l}}{r} &= (\text{grad } \frac{1}{r}) \times d\vec{l} + \frac{1}{r} \cdot \text{rot } d\vec{l} \\ &= (\text{grad } \frac{1}{r}) \times d\vec{l} = -\frac{\vec{r}_0}{r^2} \times d\vec{l} = \frac{d\vec{l} \times \vec{r}_0}{r^2} \end{aligned} \right\} \Rightarrow$$

$$= \frac{\mu_0 I}{4\pi} \oint \frac{d\vec{l} \times \vec{r}_0}{r^2} \Rightarrow$$

⇒ Biot-Savart-tör. $(\vec{H} = \vec{H}(\vec{r}))$

$$\vec{H} = \frac{1}{4\pi} \oint \frac{d\vec{l} \times \vec{r}_0}{r^2}$$

ahol használjuk, ha az áramvezető geometriáján ismerjük az áram irányát, de az \vec{r}_0 vonalmenti nem (együtt a görögös törvényt (Maxwell) használjuk: $\oint \vec{H} d\vec{l} = \sum I$)

Induktivitások meghatározása

kölcsönös indukció: $M \equiv L_{21} = \frac{\Psi_{21}}{I_1} \Big|_{I_2=0}$

(ahol Ψ_{21} a 2. vezetékben létrehozott fluxus az 1. vezeték áramára (I_1) által)

15. tétel alapján: $\Psi_{21} = \oint_{l_2} \vec{A}_{21} \cdot d\vec{l}_2 = \oint_{l_2} \left(\frac{\mu_0 I_1}{4\pi} \oint_{l_1} \frac{d\vec{l}_1}{r_{12}} \right) \cdot d\vec{l}_2 = \frac{\mu_0}{4\pi} \underbrace{\oint_{l_2} \oint_{l_1} \frac{d\vec{l}_1 \cdot d\vec{l}_2}{r_{12}}}_{M} \cdot I_1 = M \cdot I_1$

$\vec{A}_{21} = \frac{\mu_0 I_1}{4\pi} \oint_{l_1} \frac{d\vec{l}_1}{r_{12}}$ (első fent)

⇒ tehát: $M = \frac{\mu_0}{4\pi} \oint_{l_2} \oint_{l_1} \frac{d\vec{l}_1 \cdot d\vec{l}_2}{r_{12}}$

Neumann-éplet

(ebből látnánk, hogy $L_{21} = L_{12}$) (reciprocitás)

önindukció: $L_1 \equiv L_{11} = \frac{\Psi_{11}}{I_1}$ (magaból)

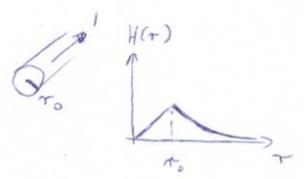
nem élhetünk a vonalmenti körelteléssel, így a Neumann-épletet közvetlenül nem alkalmazhatjuk!

elférés: l_1 := a vezeték középvonalán } Neumann-éplet → a vezeték külső öninduktivitását: $L_K (= L_{0K})$
 l_2 := a vezeték belső kontúrján } adja

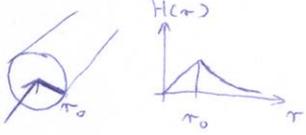
körrelmetriai egységvektorokra: belső öninduktivitás $= L_B = \frac{\mu_0 \epsilon}{8\pi}$ (a. indukció) * (= L_{0B})

⇒ $L_0 = L_{0K} + L_{0B}$, ahol $L_{0K} = \frac{\Psi}{I}$

$L_{0B} = \frac{2W_m}{I^2}$ (mivel $W_m = \frac{1}{2} \int_V \vec{H} \cdot \vec{B} dV = \frac{1}{2} L_{0B} I^2$)

* hengeres vezető belső önindukcióján (font: ábrák leírása)

$$\text{Max. I.: } \oint_{\Gamma} H dr = \sum I$$

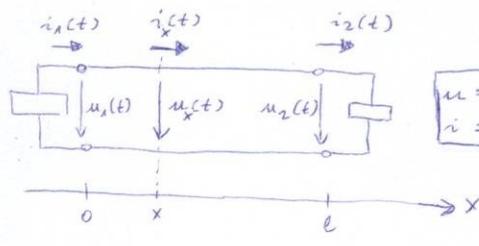
$$H \cdot 2\pi r = \frac{I}{r_0^2} \cdot r^2 \pi \rightarrow H = \frac{I}{2\pi r_0^2} r \quad (\text{lineárisan nő a belső részen})$$

$$W_m = \frac{1}{2} \int_V H^2 \mu dV = \frac{\mu}{2} \int_0^{r_0} \left(\frac{I \cdot r}{2\pi r_0^2} \right)^2 \underbrace{2\pi r \cdot dr}_{dV} = \frac{\mu}{2} \frac{I^2 l}{2\pi r_0^4} \int_0^{r_0} r^3 dr = \frac{\mu}{2} \frac{I^2 l}{2\pi r_0^4} \cdot \frac{r_0^4}{4} = \frac{1}{2} \frac{\mu l}{8\pi} \cdot I^2$$

$$L_{03} = \frac{\mu l}{8\pi}$$

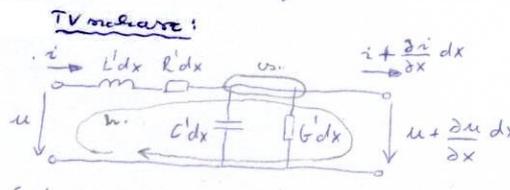
17. A távíró egyenleteit és megoldásukat minimumos gyújtás esetén.

távírtelep (TV): elosztott paraméterű hálózatot \rightarrow legyen x tengely a vezeték irányában (vélhetően $z-t$ vezetik emellett)
 (+ x legyen a teljesítmény áramlás irányában val egyező)

$$\begin{cases} u = u(x,t) \\ i = i(x,t) \end{cases}$$

vegyünk egy dx hossznyi kis szakaszt (konzentrált paraméterekkel)

Írjuk fel nek a Kirchhoff fesz- és áram-törvényeket \Rightarrow

huroktörvény: (K.v.)
 $\Rightarrow -u + L'dx \frac{\partial i}{\partial t} + R'dx i + u + \frac{\partial u}{\partial x} dx = 0$

csomóponttörvény: (K.v.)
 $-i + C'dx \frac{\partial u}{\partial t} + G'dx \cdot u + i + \frac{\partial i}{\partial x} dx = 0$

($L' = L/l, R' = R/l, C' = C/l, G' = G/l$)
 \Rightarrow rendezzük (és $/dx$) \Rightarrow

Távírtelep egyenletei:

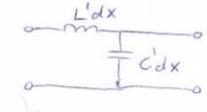
$$\begin{cases} (I) \frac{\partial u}{\partial x} = -L' \frac{\partial i}{\partial t} - R' i \\ (II) \frac{\partial i}{\partial x} = -C' \frac{\partial u}{\partial t} - G' u \end{cases}$$

differenciáljuk az egyik egyenletet x szerint, és helyettesítsük bele a másik egyenlet kifejezését. \Rightarrow
 (mindkétfele lejjebb)

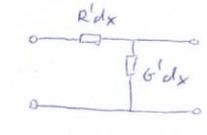
Nulladrendű egyenletek:

$$\begin{aligned} (II) \rightarrow \frac{\partial}{\partial x}(I): \quad \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} &= L'C' \frac{\partial^2 u}{\partial t^2} + (L'G' + R'C') \frac{\partial u}{\partial t} + R'G' u \\ (I) \rightarrow \frac{\partial}{\partial x}(II): \quad \frac{\partial^2 i}{\partial x^2} &= L'C' \frac{\partial^2 i}{\partial t^2} + (L'G' + R'C') \frac{\partial i}{\partial t} + R'G' i \end{aligned}$$

vezeték nélküli távírtelep: $R'=0, G'=0$

elosztott RC tápvonal (kitapálták-ök): $L'=0, G'=0$

Minimumos gyújtás esetén (állandósult állapot)

$u(x,t) = \text{Re} \{ U(x) e^{j\omega t} \}$
 $i(x,t) = \text{Re} \{ I(x) e^{j\omega t} \}$
 ahol $U=U(x)$ és $I=I(x)$ a feszültség és áram komplex amplitúdója az x helyen
 (ω : fonos ártul megfeszített körpéri)

\Rightarrow hurok és csomóponti törvényeket rendezve (és $e^{j\omega t}$ -vel leosztva) \Rightarrow az egyenlet rendezését a hosszegységnyi távírtelep egyenletét "vessző" nélkül vizsgáljuk inkább //

$$\begin{aligned} \frac{dU}{dx} &= -(R + j\omega L) I \\ \frac{dI}{dx} &= -(G + j\omega C) U \end{aligned}$$

(Ebből a soros impedancia és a párhuzamos admittancia:
 $Z_s = R + j\omega L$
 $Y_p = G + j\omega C$)

vezességi le:
 ρ : terjedési együttható
 $\rho = \sqrt{(R + j\omega L)(G + j\omega C)}$
 ($= \sqrt{Z_s \cdot Y_p}$)

$$\frac{d^2 U}{dx^2} - \rho^2 U = 0$$

Helmholtz-egyenlet

hásonlépjen:
 $\frac{d^2 I}{dx^2} - \rho^2 I = 0$

Általános megoldás (minimális egyenlet esetén)

Kelendőltz-egyenlet sajátértékei: γ és $-\gamma \rightarrow$ megoldása: (exponenciális próbafgg.-nyel) \rightarrow

$\rightarrow u(x) = u_1^+ e^{-\gamma x} + u_1^- e^{+\gamma x}$ (Látandó, hogy $u(x=0) = u_1^+ + u_1^-$)

$I = \frac{-1}{R+j\omega L} \frac{du}{dx} = -\frac{1}{R+j\omega L} (-\gamma u_1^+ e^{-\gamma x} + \gamma u_1^- e^{+\gamma x}) = \frac{\gamma}{R+j\omega L} u_1^+ e^{-\gamma x} - \frac{\gamma}{R+j\omega L} u_1^- e^{+\gamma x} \Rightarrow \dots$
(úsd feljelt)

vezessük be: Z_0 : hullámimpedancia
 $Z_0 = \sqrt{\frac{R+j\omega L}{G+j\omega C}} (= \frac{R+j\omega L}{\gamma})$
 $(= \sqrt{\frac{Z_0}{Y_0}})$

\Rightarrow
 $I(x) = \frac{u_1^+}{Z_0} e^{-\gamma x} - \frac{u_1^-}{Z_0} e^{+\gamma x}$

• Vessük be: α : csillapítási együttható [$\frac{1}{m}$]
 β : fázis együttható [$\frac{1}{m}$]

$\alpha = \text{Re}\{\gamma\}$
 $\beta = \text{Im}\{\gamma\}$

$Z_0 = \sqrt{\frac{L}{C}}$
 id. TV-ne: $\gamma = j\omega\sqrt{LC}$
 $R=0, G=0$
 $\alpha=0$
 $\beta = \omega\sqrt{LC}$
 $v_f = 1/\sqrt{LC}$

Így $\gamma = \alpha + j\beta$

\rightarrow mivel $u(x,t) = \text{Re}\{u(x)e^{j\omega t}\} = \text{Re}\{u_1^+ e^{-\alpha x} e^{j(\omega t - \beta x)} + u_1^- e^{+\alpha x} e^{j(\omega t + \beta x)}\}$

• vessük be: v_f fázis sebesség: $v_f = \frac{\omega}{\beta}$ így $\beta = \frac{\omega}{v_f} = \frac{2\pi f}{v_f} = \frac{2\pi}{\lambda}$

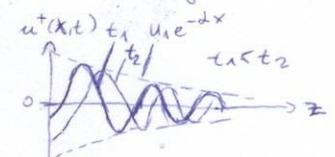
§ Speciális eset: $u_1^- = 0, u_1^+ \in \mathbb{R}$

$u^+(x,t) = u_1^+ e^{-\alpha x} \cos(\omega t - \beta x) = u_1^+ e^{-\alpha x} \cos \omega(t - \frac{x}{v_f})$

Látható, hogy a fész. amplitúdója \times függvényében exp.-an nő. A növekedés mértékét jjezi ki α .

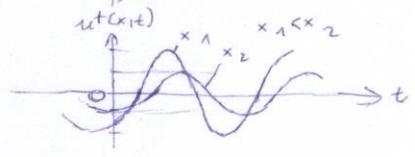
Látható, hogy a fész. fázis βx -mel késik a $x=0$ helyen levett kényszerű jelet. Erőtt β neve fázis sebesség.

Látható, hogy az $\omega(t - \frac{x}{v_f})$ fész. v_f sebességgel terjed x irányában. Erőtt v_f neve: fázis sebesség.

másik eset: $u_1^- \in \mathbb{R}, u_1^+ = 0$

$u^-(x,t) = u_1^- e^{+\alpha x} \cos(\omega t + \beta x) = \dots$

azt alapján levezethető, hogy:

$\frac{u^+(x)}{I^+(x)} = \frac{u_1^+ e^{-\gamma x}}{\frac{u_1^+}{Z_0} e^{-\gamma x}} = Z_0$

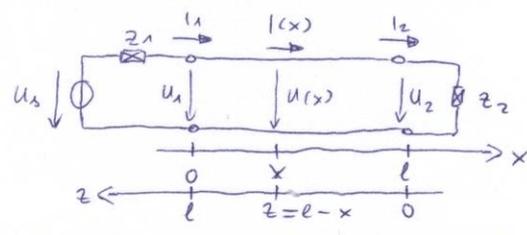
$\frac{u^-(x)}{I^-(x)} = \frac{u_1^- e^{+\gamma x}}{-\frac{u_1^-}{Z_0} e^{+\gamma x}} = -Z_0$

tehát $Z_0 = \frac{u^+(x)}{I^+(x)} = -\frac{u^-(x)}{I^-(x)}$

18. Desírt távvezeték a reflexió és a bemeneti impedancia fogalma.

Komplex amplitúdók: / lásd 17. tétel /

(1) $U(x) = U_1^+ e^{-\gamma x} + U_1^- e^{+\gamma x}$
 (2) $I(x) = \frac{U_1^+}{Z_0} e^{-\gamma x} - \frac{U_1^-}{Z_0} e^{+\gamma x}$

U_1^+, U_1^- : poz. ill. neg. irányba terjedő fesz. amplitúdók az $x=0$ helyen.

→ ezeket lehet össze mérni → a véle hogy a ponti egyenletekbe könnyen mérhető paraméterek segítségével

$$Z_2 = \frac{U_2}{I_2} = \frac{U(l)}{I(l)} = \frac{\frac{U_1^+ e^{-\gamma l} + U_1^- e^{+\gamma l}}{\frac{U_1^+}{Z_0} e^{-\gamma l} - \frac{U_1^-}{Z_0} e^{+\gamma l}}}{Z_0} = Z_0 \frac{U_2^+ + U_2^-}{U_2^+ - U_2^-} = Z_0 \frac{U_2^+ + r U_2^+}{U_2^+ - r U_2^+} = Z_0 \frac{1+r}{1-r} = Z_2$$

verssük be: reflexiótényező

$$r = \frac{U_2^-}{U_2^+} = -\frac{Z_2 - Z_0}{Z_2 + Z_0}$$

$$r = \frac{Z_2 - Z_0}{Z_2 + Z_0}$$

Komplex amplitúdók (TV végtől kezdetén: z)

(1) $U(z) = U_2^+ e^{+\gamma z} + U_2^- e^{-\gamma z}$
 (2) $I(z) = \frac{U_2^+}{Z_0} e^{+\gamma z} - \frac{U_2^-}{Z_0} e^{-\gamma z}$

(1) $U(z) = U_2^+ [e^{+\gamma z} + r e^{-\gamma z}]$
 (2) $I(z) = \frac{U_2^+}{Z_0} [e^{+\gamma z} - r e^{-\gamma z}]$

miért csak U_2^+ -ot kell kiszámítani → peremfeltételből lehet:

- ha U_2 ismert → $U_2 = U(x=l) = U_2^+ [1+r] \rightarrow U_2^+ = \frac{U_2}{1+r}$
- ha U_1 ismert → $U_1 = U(x=0) = U_2^+ [e^{\gamma l} + r e^{-\gamma l}] \rightarrow U_2^+ = \dots$
- ha U_s ismert → $U_s = U_1 + Z_0 \cdot I_1 = \dots \rightarrow U_2^+ = \dots$

A TV mint kétágú

$x=l$ helyen:

(1) $U_2 = U_1^+ e^{-\gamma l} + U_1^- e^{+\gamma l}$
 (2) $I_2 = \frac{U_1^+}{Z_0} e^{-\gamma l} - \frac{U_1^-}{Z_0} e^{+\gamma l}$

(1)+(2) → $U_1^+ = \frac{1}{2} (U_2 + Z_0 I_2) e^{\gamma l}$
 (1)-(2) → $U_1^- = \frac{1}{2} (U_2 - Z_0 I_2) e^{-\gamma l}$

ahol $g = a + j b$

- $g = \gamma \cdot l$: átvitel
- $a = \alpha \cdot l$: csillapítás
- $b = \beta \cdot l$: fázisátvitel

$$\begin{aligned} U_1 &= U_1^+ + U_1^- = \frac{e^{\gamma l} + e^{-\gamma l}}{2} U_2 + Z_0 \frac{e^{\gamma l} + e^{-\gamma l}}{2} I_2 = \operatorname{ch} g U_2 + Z_0 \operatorname{sh} g I_2 \\ I_1 &= \frac{U_1^+}{Z_0} - \frac{U_1^-}{Z_0} = \frac{e^{\gamma l} - e^{-\gamma l}}{2 Z_0} U_2 + \frac{e^{\gamma l} + e^{-\gamma l}}{2} I_2 = \frac{\operatorname{sh} g}{Z_0} U_2 + \operatorname{ch} g I_2 \end{aligned}$$

$$\Rightarrow \begin{bmatrix} U_1 \\ I_1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \operatorname{ch} g & Z_0 \operatorname{sh} g \\ \frac{1}{Z_0} \operatorname{sh} g & \operatorname{ch} g \end{bmatrix} \begin{bmatrix} U_2 \\ I_2 \end{bmatrix} \quad \text{TV karakterisztika}$$

→ bemeneti impedancia:

$$Z_{be} = \frac{U_1}{I_1} = \frac{U_2 \operatorname{ch} g + I_2 Z_0 \operatorname{sh} g}{\frac{U_2 \operatorname{sh} g}{Z_0} + I_2 \operatorname{ch} g} \Rightarrow Z_{be} = Z_0 \frac{Z_2 \operatorname{ch} g + Z_0 \operatorname{sh} g}{Z_0 \operatorname{ch} g + Z_2 \operatorname{sh} g} \quad \text{ahol } g = \gamma l$$

iel. TV-re:

$$Z_{be} = Z_0 \frac{Z_2 \cos \beta l + j Z_0 \sin \beta l}{Z_0 \cos \beta l + j Z_2 \sin \beta l}$$

19. Ideális távközlési átviteli vonal és jelleltérítők, állókülsők speciális eseteinek.

ad. TV: $\gamma = j\beta = j\frac{\omega}{v_f}$; $v_f = \frac{1}{\sqrt{LC}}$; $z_0 = \sqrt{\frac{L}{C}}$; $U(x) = U_2^+ (e^{j\beta(l-x)} + \tau e^{-j\beta(l-x)})$
 $I(x) = \frac{U_2^+}{z_0} (e^{j\beta(l-x)} - \tau e^{-j\beta(l-x)})$

spec. eseteik: ($z_2 \rightarrow \tau \rightarrow U(x) \rightarrow u(x,t)$)

1) $z_2 = z_0 = \sqrt{\frac{L}{C}}$ hullámimpedanciás (TV.unkés) részvétel

$\rightarrow \tau = 0 \rightarrow U_2^- = 0$ és $U_1^- = 0$
 $U(x) = U_1 e^{-j\omega \frac{x}{v_f}}$; $I(x) = \frac{U_1}{z_0} e^{-j\omega \frac{x}{v_f}}$; $u(x,t) = U_1 \cos \omega(t - \frac{x}{v_f})$
 $i(x,t) = \frac{U_1}{z_0} \cos \omega(t - \frac{x}{v_f})$ } nincs állókülső

2) a lezáró átlépő nem vesz fel határozott felj-t. \rightarrow nincs paraméter (mivel a vezető is végtelen hosszú)

a.) $z_2 = \infty$ rövidítés

$\rightarrow \tau = 1$
 $(z_{be}(x) = \frac{z_0}{j \tan(\beta x)})$
 $U(z) = \frac{U_2}{2} [e^{j\beta z} + e^{-j\beta z}] = U_2 \cos \beta z$
 $I(z) = \frac{U_2}{2z_0} [e^{j\beta z} - e^{-j\beta z}] = j \frac{U_2}{z_0} \sin \beta z$
 $z = l - x$

$u(x,t) = U_2 \cos \beta(l-x) \cdot \cos \omega t$
 $i(x,t) = \frac{U_2}{z_0} \sin \beta(l-x) \cdot \cos(\omega t + \frac{\pi}{2})$ } állókülsők

b.) $z_2 = 0$ rövidítés

$\rightarrow \tau = -1$... \rightarrow az állókülsők kennek (hasznos levezetés, mint az előbb)

$(z_{be}(x) = j z_0 \tan(\beta x))$

c.) $z_2 = jX$ reaktív részvétel

$\rightarrow \tau = \frac{jX - z_0}{jX + z_0} = - \frac{z_0 - jX}{z_0 + jX}$ \rightarrow $|\tau| = 1 \rightarrow \tau = e^{j\varphi}$
összesen konjugáltja

$U(x) = U_2^+ [e^{j\beta z} + e^{j\varphi} e^{-j\beta z}] =$
 $= U_2^+ e^{j\frac{\varphi}{2}} [e^{j(\beta z - \frac{\varphi}{2})} + e^{-j(\beta z - \frac{\varphi}{2})}] =$

$= 2 U_2^+ e^{j\frac{\varphi}{2}} \cos \beta(z - \frac{\varphi}{2\beta})$

$I(x) = \dots$
 $= j 2 \frac{U_2^+}{z_0} e^{j\frac{\varphi}{2}} \sin \beta(z - \frac{\varphi}{2\beta})$

d) $z_2 = R_2 + jX_2$ általános impedanciás részvétel

$\rightarrow \tau = \frac{R_2 + jX_2 - z_0}{R_2 + jX_2 + z_0} = |\tau| \cdot e^{j\varphi}$

$U(x) = U_2^+ [e^{j\beta z} + |\tau| e^{j\varphi} e^{-j\beta z}] =$

$= U_2^+ [\underbrace{e^{j\beta z} (1 - |\tau|)}_{\text{menetkülső}} + \underbrace{|\tau| e^{j\frac{\varphi}{2}} \cdot 2 \left(\frac{1}{2} e^{j(\beta z - \frac{\varphi}{2})} + \frac{1}{2} e^{-j(\beta z - \frac{\varphi}{2})} \right)}_{\text{állókülső}}]$

$|U(x)|_{max} = |U_2^+| (1 + |\tau|)$

$|U(x)|_{min} = |U_2^+| (1 - |\tau|)$

menetkülső arány: $k = \frac{1}{G}$

állókülső arány: $G = \frac{|U|_{max}}{|U|_{min}} = \frac{1 + |\tau|}{1 - |\tau|}$

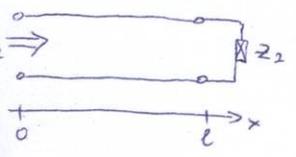
2.1. Ideális távvezeték mélységtől nemült vizsgálata és tulajdonságai.

id. TV mélysége:

$$Z_{be} = Z_0 \frac{Z_2 \cos \beta l + j Z_0 \sin \beta l}{Z_0 \cos \beta l + j Z_2 \sin \beta l}$$

ahol $Z_0 = \sqrt{\frac{L}{C}}$

$$\beta = \frac{2\pi}{\lambda} = \frac{\omega}{v_f}$$

$$Z_{be \pi} = j Z_0 \operatorname{tg} \beta l$$

$$Z_{be \pi/2} = -j \frac{Z_0}{\operatorname{tg} \beta l} = -j Z_0 \operatorname{ctg} \beta l$$

rövidzárt $\rightarrow U_2 = 0, I_2 = \max.$

nyitva $\rightarrow U_2 = \max, I_2 = 0$

Helyettesítsen a fentebb ill. áram csomópontok $\pi/2$ távolságokban vannak

\Rightarrow rezonancia frekvenciái:

rövidzárt - rövidzárt
(nyitva - nyitva)

$$l = \frac{\pi}{2} \cdot n \rightarrow \pi g = \frac{2l}{n} \rightarrow f = \frac{v_f}{\pi g} = \frac{n}{2} \cdot \frac{v_f}{l} \quad (v = \frac{c}{\sqrt{\mu \epsilon}})$$

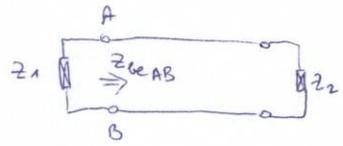
nyitva - rövidzárt
(rövidzárt - nyitva)

$$l = \frac{\pi}{4} (2n+1) \rightarrow \pi g = \frac{4l}{2n+1} \rightarrow f = \frac{v_f}{\pi g} = \frac{2n+1}{4} \cdot \frac{v_f}{l}$$

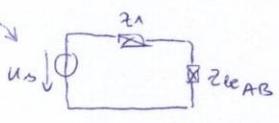
általános esetben
(Z_1 és Z_2)

szero rezonancia

$$\operatorname{Im} \{ Z_0 \} = 0$$

$$Z_{beAB} = Z_0 \frac{Z_2 + j Z_0 \operatorname{tg} \beta l}{Z_0 + j Z_2 \operatorname{tg} \beta l}$$

$$\operatorname{Im} \{ Z_1 + Z_{beAB} \} = 0 \rightarrow f = \dots \text{ (eladott)}$$

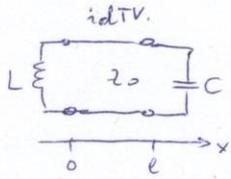
parhuzamos rezonancia

$$\operatorname{Im} \{ Y \} = 0$$

analóg módon az előzőhöz

$$\operatorname{Im} \{ Y_1 + Y_{beAB} \} = 0 \rightarrow \dots$$

(pelda:

$$Z_0 = j\omega L + \frac{1}{\frac{1}{Z_0} + \frac{1}{j\omega C} + j Z_0 \operatorname{tg} \beta l}$$

$$\operatorname{Im} \{ Z_0 \} = 0 = \omega L + \frac{Z_0}{\omega C} + Z_0 \operatorname{tg} \beta l \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \omega = \dots$$

($C \cdot p \cdot l = \frac{\omega}{v} \cdot l$)

A székellárna (SH) mágneses potenciáljával kényelmesen leírható

- legyen a közeg térfogatra:
- homogén (ϵ, μ, σ konstansok), lineáris, izotrop
 - $\rho = 0$ (nincs töltéssűrűség)
 - $\vec{E}_t = 0$ (nincs lejtatótt terjedés)
- $$\left. \begin{array}{l} \text{---} \\ \text{---} \\ \text{---} \end{array} \right\} \Rightarrow \begin{array}{l} \vec{D} = \epsilon \vec{E} \\ \vec{B} = \mu \vec{H} \\ \vec{J} = \sigma \vec{E} \end{array}$$

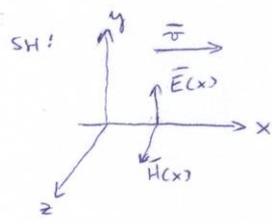
\Rightarrow Maxwell-egyenletek: (térreléssel kifejezve) $\vec{H} = \vec{H}(\vec{r}, t), \vec{E} = \vec{E}(\vec{r}, t)$

(I) $\text{rot } \vec{H} = \sigma \vec{E} + \epsilon \frac{\partial \vec{E}}{\partial t}$ \rightarrow id. mágneses: $\sigma = 0 \rightarrow$ nincs vezetési áram ($|\vec{E}_e| \gg |\vec{E}_v|$)
 jó vezető: $\epsilon \approx 0 \rightarrow$ elhárulási áram elhanyagolható ($|\vec{J}_v| \gg |\vec{J}_e|$)

(II) $\text{rot } \vec{E} = -\mu \frac{\partial \vec{H}}{\partial t}$

(III) $\text{div } \vec{H} = 0$

(IV) $\text{div } \vec{E} = 0$

Általános időbeli változás:

rot (Max II.): $\text{rot rot } \vec{E} = -\mu \frac{\partial}{\partial t} \text{rot } \vec{H}$
 ↑
 Max I.
 \downarrow (0. tétel)
 \downarrow Max I.
 $\text{grad div } \vec{E} - \Delta \vec{E} = -\mu \frac{\partial}{\partial t} (\sigma \vec{E} + \epsilon \frac{\partial \vec{E}}{\partial t})$
 $= 0$ (Max IV)

$$\Delta \vec{E} - \mu \sigma \frac{\partial \vec{E}}{\partial t} - \mu \epsilon \frac{\partial^2 \vec{E}}{\partial t^2} = 0$$

megoldandó parciális differenciál egyenlet

id. mág: $\sigma = 0 \rightarrow$ hullámegyenlet
 jó vezet: $\epsilon = 0 \rightarrow$ diffúziós egyenlet

(ha megoldjuk \vec{E} -re \rightarrow Max II.: $\frac{\partial \vec{H}}{\partial t} = -\frac{1}{\mu} \text{rot } \vec{E} \xrightarrow{\int dt} \vec{H} = \dots$)

analóg módon levezethető \vec{H} -ra is:

$$\Delta \vec{H} - \mu \sigma \frac{\partial \vec{H}}{\partial t} - \mu \epsilon \frac{\partial^2 \vec{H}}{\partial t^2} = 0 \quad (\vec{H} \rightarrow \dots \vec{E})$$

Általános egyenlet és az időbeli változás (állandósult állapot)

$\vec{E}(\vec{r}, t) = \text{Re} \{ \vec{E}(\vec{r}) e^{j\omega t} \}$
 $\vec{H}(\vec{r}, t) = \text{Re} \{ \vec{H}(\vec{r}) e^{j\omega t} \}$

(ahol $\vec{E}(\vec{r}), \vec{H}(\vec{r})$: komplex amplitúdók
 ω : körfrekvencia)

0. mág
 $\text{div } \vec{E} = 0$
 $\text{rot rot} = \text{grad div} - \Delta$

\Rightarrow Maxwell-egyenletek:

- (I) $\text{rot } \vec{H} = (\sigma + j\omega \epsilon) \vec{E} \rightarrow \text{rot} \left(-\frac{1}{j\omega \mu} \text{rot } \vec{E} \right) = (\sigma + j\omega \epsilon) \vec{E} \rightarrow \Delta \vec{E} - (j\omega \mu)(\sigma + j\omega \epsilon) \vec{E} = 0 \Rightarrow \dots$
 (II) $\text{rot } \vec{E} = -j\omega \mu \vec{H} \rightarrow \vec{H} = -\frac{1}{j\omega \mu} \text{rot } \vec{E}$
 (III) $\text{div } \vec{H} = 0$
 (IV) $\text{div } \vec{E} = 0$

vezesszéle:

γ : terjedési együttható
 $\gamma = \sqrt{j\omega \mu (\sigma + j\omega \epsilon)}$

$\Rightarrow \Delta \vec{E} - \gamma^2 \vec{E} = 0$ Helmholtz-egyenlet

hasonlóképpen:

$\Delta \vec{H} - \gamma^2 \vec{H} = 0$

lineárisan polarizált SH → $\vec{E}(x), \vec{H}(x)$: csak az x koordinátától függnek
 ($\vec{E} = \vec{E}(x), \vec{H} = \vec{H}(x)$)
 ($x = \text{const.}$ mikor a nagyságuk és irányuk állandó)

⇒ Helmholtz-egyenlet:

$$\frac{d^2 \vec{E}}{dx^2} - \gamma^2 \vec{E} = 0$$

Max II. $-\text{j}\omega\mu \vec{H} = \text{rot } \vec{E} = \begin{vmatrix} \vec{e}_x & \vec{e}_y & \vec{e}_z \\ \frac{\partial}{\partial x} & 0 & 0 \\ E_x & E_y & E_z \end{vmatrix} = \frac{\partial}{\partial x} \begin{vmatrix} \vec{e}_x & \vec{e}_y & \vec{e}_z \\ 1 & 0 & 0 \\ E_x & E_y & E_z \end{vmatrix} = \frac{\partial}{\partial x} (\vec{e}_x \times \vec{E}) \Rightarrow \vec{H} = -\frac{1}{\text{j}\omega\mu} (\text{rot } \vec{E})$

- látható, hogy \vec{H} merőleges a tengelyre és \vec{E} -re
- és ugyanígy látható \vec{E} -re is

⇒ $E_x = 0, H_x = 0, \vec{E} \cdot \vec{H} = 0$, vagyis az ilyen EM-es SH-ok transzverzálisak

⇒ $\vec{S} = \frac{1}{2} \vec{E} \times \vec{H}^*$ komplex-Poynting-vektor
 azaz x irányú komponens van
 ⇒ $\vec{S} = S_x \cdot \vec{e}_x$

lineárisan polarizált SH →

→ pl. $\vec{E} = E_y \vec{e}_y$
 $\vec{H} = H_z \vec{e}_z$ → Helmholtz: $-\frac{d^2 E_y}{dx^2} + \gamma^2 E_y = 0$ és ⇒ $H_z = -\frac{1}{\text{j}\omega\mu} \cdot \frac{\partial}{\partial x} E_y$

Általános megoldás: $E_y(x) = E_1^+ e^{-\gamma x} + E_1^- e^{+\gamma x}$
 (TV-vel analóg módon)
 $H_z(x) = \frac{E_1^+}{Z_0} e^{-\gamma x} - \frac{E_1^-}{Z_0} e^{+\gamma x}$

(ahol $Z_0 = \sqrt{\frac{\text{j}\omega\mu}{\sigma + \text{j}\omega\epsilon}}$ a hullámimpedancia)

ANALÓGIÁ:

TV	U	I	R'	L'	G'	C'
SH	E_y	H_z	0	μ	σ	ϵ

$Z_0 = \frac{E_y^+}{H_z^+} = -\frac{E_y^-}{H_z^-}$ $\gamma = \frac{Z_{20} - Z_{10}}{Z_{20} + Z_{10}}$

25. A székelykőn vizelkedés vezeték (az áramlási sebesség, a váltakozó áramú ellenállás fogalma. 31)

vezető: $\omega \epsilon = 0$

\leftarrow mivel $|\vec{E}| \gg |\vec{E}_0| \Rightarrow |G\vec{E}| \gg |j\omega\epsilon\vec{E}| \Rightarrow G \gg \omega\epsilon \Rightarrow \omega \ll \frac{G}{\epsilon}$ ($f \ll \frac{G}{2\pi\epsilon}$)
 vezetés eltérés: \downarrow akkor $\omega\epsilon = 0$ -val számolhatunk

analógia: vezetékben terjedő SH \Leftrightarrow TV, amelyre $C' = 0$ (és $R' = 0$)

$r = \sqrt{j\omega\mu G} = (1+j) \sqrt{\frac{\omega\mu G}{2}}$
 $Z_0 = \sqrt{\frac{2\omega\mu}{G}} = (1+j) \sqrt{\frac{\omega\mu}{2G}}$
 // felhasználandó, hogy $\sqrt{j} = \frac{1+j}{\sqrt{2}}$ //

vesszük be: δ : behatolás mélység
 $\delta = \sqrt{\frac{2}{\omega\mu G}}$

\Rightarrow

$$r = \frac{1+j}{\delta}$$

$$Z_0 = \frac{1+j}{G\delta} = \frac{r}{G}$$

$$\alpha = \beta = \frac{1}{\delta}$$

$(\delta_{cu}^{[m]} = \frac{6,67 \cdot 10^{-2}}{\sqrt{4\pi}})$, mivel $G_{cu} = 57 \cdot 10^6 \text{ S/m}$
 $\mu = \mu_0$

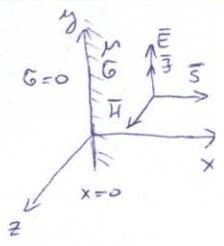
$\Delta \vec{E} - j\omega\mu G \vec{E} = 0$

\rightarrow általános megoldás: $(\vec{E} = E_y \vec{e}_y, \vec{H} = H_z \vec{e}_z)$

$E_y = E_y^+ e^{-\alpha x} + E_y^- e^{+\alpha x}$

$H_z = \frac{G}{\alpha} E_y^+ e^{-\alpha x} - \frac{G}{\alpha} E_y^- e^{+\alpha x}$ (mivel $Z_0 = \frac{r}{G}$)

∞ vezető feltétele megegyezzen az SH

\rightarrow nincs visszavert hullám

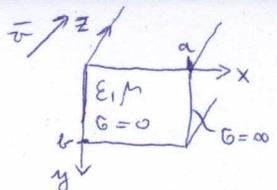
$E_y(x) = E_1^+ e^{-\alpha x}$
 $H_z(x) = \frac{E_1^+}{Z_0} e^{-\alpha x}$
 $E_y(x) = G E_1^+ e^{-\alpha x}$

váltakozó áramú ellenállás:

a hullám anyagba való behatolásához van ahhoz ellenállás, amit vesszük az anyagból, amelyre be tudott hatolni:

$R_N = \frac{l}{KG\delta}$, ahol K az anyag sűrűlete
 $(R_0 = \frac{l}{GA})$

30)

∂/∂t
homogén
"nicetelő"
fundamentális

TM = transverzális mágneses

TE = transverzális elektrikus

Maxwell

- (I) $\text{rot } \vec{H} = j\omega \vec{D}$
- (II) $\text{rot } \vec{E} = -j\omega \vec{B}$
- (III) $\text{div } \vec{B} = 0$
- (IV) $\text{div } \vec{D} = 0$

$\vec{B} = \text{rot } \vec{A}$

$\vec{D} = \text{rot } \vec{F}$

$\text{rot } \vec{E} = -j\omega \text{rot } \vec{A}$ (A: vektorpot.)
 $\text{rot}(\vec{E} + j\omega \vec{A}) = 0$
 $\vec{E} + j\omega \vec{A} = -\text{grad } \psi$ (ψ: elektrikus skalarpot.)
 $\vec{E} = -\text{grad } \psi - j\omega \vec{A} = -(\text{grad } \psi + j\omega \vec{A})$

$\text{rot } \vec{H} = j\omega \text{rot } \vec{F}$ (F: vektorpot.)
 $\text{rot}(\vec{H} - j\omega \vec{F}) = 0$
 $\vec{H} - j\omega \vec{F} = -\text{grad } \psi$ (ψ: mágnes. skalarpot.)
 $\vec{H} = -\text{grad } \psi + j\omega \vec{F}$

(I) $\text{rot } \vec{H} = \text{rot } \frac{\vec{B}}{\mu} = \text{rot } \frac{\text{rot } \vec{A}}{\mu} = \frac{1}{\mu} (\text{grad div } \vec{A} - \Delta \vec{A})$
 $j\omega \vec{D} = j\omega \epsilon \vec{E} = -j\omega \epsilon (\text{grad } \psi + j\omega \vec{A})$

(II) $\text{rot } \vec{E} = \text{rot } \frac{\vec{D}}{\epsilon} = \text{rot } \frac{\text{rot } \vec{F}}{\epsilon} = \frac{1}{\epsilon} (\text{grad div } \vec{F} - \Delta \vec{F})$
 $-j\omega \vec{B} = -j\omega \mu \vec{H} = -j\omega \mu (-\text{grad } \psi + j\omega \vec{F})$

egyen $\text{div } \vec{A} = -j\omega \epsilon \mu \psi$ (Lorentz-méltér.)
 $\Rightarrow \frac{1}{\mu} (\text{grad div } \vec{A} - \Delta \vec{A}) = -j\omega \epsilon (\text{grad } \psi + j\omega \vec{A})$

egyen $\text{div } \vec{F} = j\omega \epsilon \mu \psi$
 $\Rightarrow \frac{1}{\epsilon} (\text{grad div } \vec{F} - \Delta \vec{F}) = -j\omega \mu (-\text{grad } \psi + j\omega \vec{F})$

$\Delta \vec{A} + \omega^2 \epsilon \mu \vec{A} = 0$

$\Delta \vec{F} + \omega^2 \epsilon \mu \vec{F} = 0$

Helmholtz-egyenletek

megoldásokról

$\vec{A}(x,y,z) = \vec{e}_z \cdot A_0(x,y) \cdot e^{-\gamma z}$

$\vec{F}(x,y,z) = \vec{e}_z \cdot F_0(x,y) \cdot e^{-\gamma z}$

$\frac{\partial^2 A_0}{\partial x^2} \cdot e^{-\gamma z} + \frac{\partial^2 A_0}{\partial y^2} \cdot e^{-\gamma z} + \gamma^2 A_0 e^{-\gamma z} + \omega^2 \epsilon \mu A_0 e^{-\gamma z} = 0$

$\frac{\partial^2 F_0}{\partial x^2} \cdot e^{-\gamma z} + \frac{\partial^2 F_0}{\partial y^2} \cdot e^{-\gamma z} + \gamma^2 F_0 e^{-\gamma z} + \omega^2 \epsilon \mu F_0 e^{-\gamma z} = 0$

$\frac{\partial^2 A}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 A}{\partial y^2} + \underbrace{(\gamma^2 + \omega^2 \epsilon \mu)}_{k^2} A = 0$

$\frac{\partial^2 F_0}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 F_0}{\partial y^2} + \underbrace{(\gamma^2 + \omega^2 \epsilon \mu)}_{k^2} F_0 = 0$

$\vec{B} = \text{rot } \vec{A} = \begin{vmatrix} \vec{e}_x & \vec{e}_y & \vec{e}_z \\ \partial/\partial x & \partial/\partial y & \partial/\partial z \\ 0 & 0 & A_0 e^{-\gamma z} \end{vmatrix} = \vec{e}_x \frac{\partial A_0}{\partial y} e^{-\gamma z} - \vec{e}_y \frac{\partial A_0}{\partial x} e^{-\gamma z}$

... eredmények a TM-hez hasonlóak

$\vec{E} \leftrightarrow \vec{H}, \vec{E} \leftrightarrow -\vec{M}$

ami más:

1) $F_0(x,y) = M \cos k_x x \cos k_y y$

(mivel a peremfeltételek miatt is E-ne vonatkoznak, nem H-ra)

2) m vagy n valamelyike 0 is lehet

ha $m=0 \rightarrow k_x=0$
 ha $n=0 \rightarrow k_y=0$

$\vec{H} = \frac{\vec{B}}{\mu} \rightarrow H_x = \frac{1}{\mu} \frac{\partial A_0}{\partial y} e^{-\gamma z}, H_y = -\frac{1}{\mu} \frac{\partial A_0}{\partial x} e^{-\gamma z}, H_z = 0$

TM

$j\omega \vec{D} = \text{rot } \vec{H} = \begin{vmatrix} \vec{e}_x & \vec{e}_y & \vec{e}_z \\ \partial/\partial x & \partial/\partial y & \partial/\partial z \\ \frac{1}{\mu} \frac{\partial A_0}{\partial y} e^{-\gamma z} & -\frac{1}{\mu} \frac{\partial A_0}{\partial x} e^{-\gamma z} & 0 \end{vmatrix} = \vec{e}_x \frac{-\gamma}{\mu} \frac{\partial A_0}{\partial x} e^{-\gamma z} + \vec{e}_y \frac{\gamma}{\mu} \frac{\partial A_0}{\partial y} e^{-\gamma z} + \vec{e}_z \left(-\frac{\partial^2 A_0}{\partial x^2} - \frac{\partial^2 A_0}{\partial y^2} \right) e^{-\gamma z}$

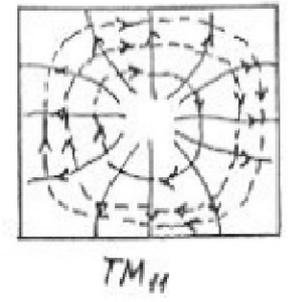
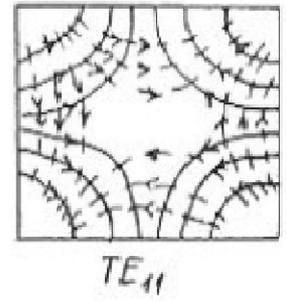
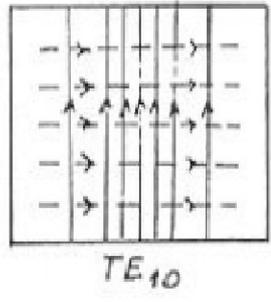
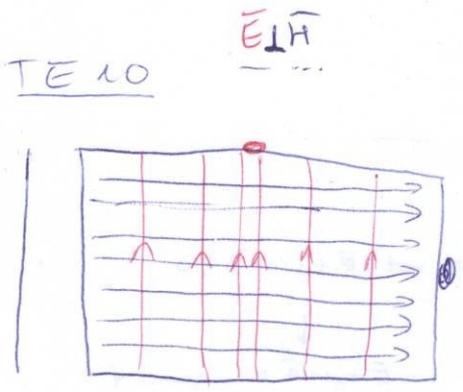
$A \cdot k^2$ (Helmholtz 2D alagszám)

$\vec{E} = \frac{\vec{D}}{\epsilon} = \frac{1}{j\omega \epsilon} \text{rot } \vec{H} \rightarrow E_x = -\frac{\gamma}{j\omega \epsilon \mu} \frac{\partial A_0}{\partial x} e^{-\gamma z}, E_y = \frac{\gamma}{j\omega \epsilon \mu} \frac{\partial A_0}{\partial y} e^{-\gamma z}, E_z = \frac{k^2}{j\omega \epsilon \mu} A_0 e^{-\gamma z}$

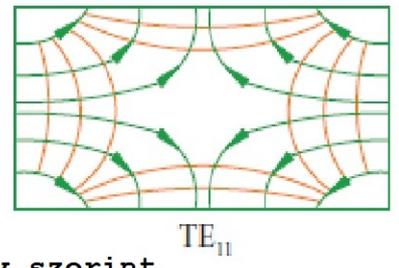
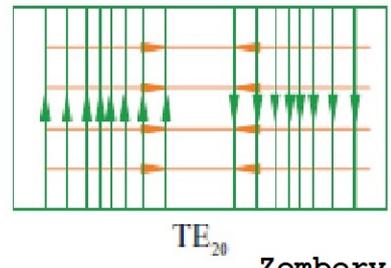
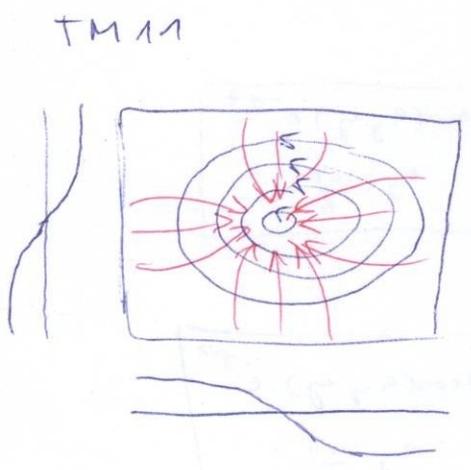
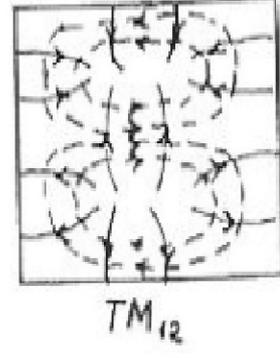
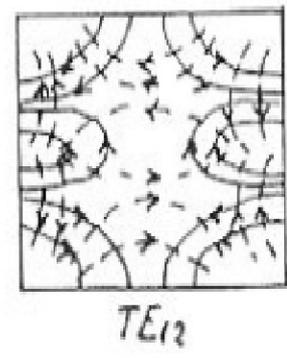
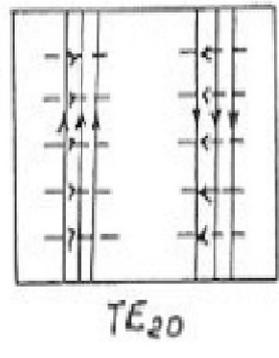
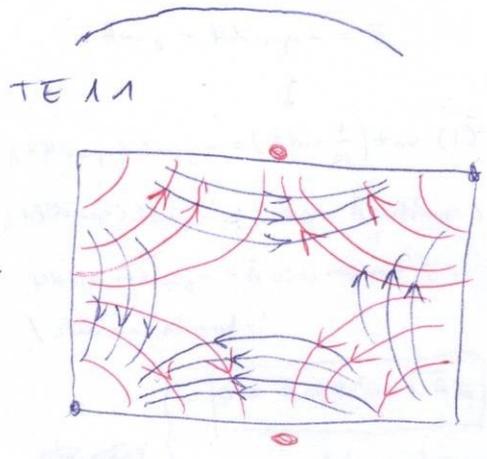
megoldás: $k^2 = k_x^2 + k_y^2 = \omega^2 \epsilon \mu + \gamma^2$ ($\gamma = \alpha + j\beta$)

$A_0(x,y) = \mu M \sin k_x x \sin k_y y$ (azért sinus, mert $x=0$ és $y=0$ peremen 0 értéki legyen)

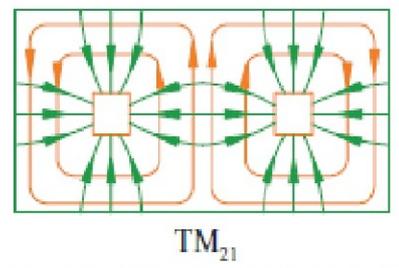
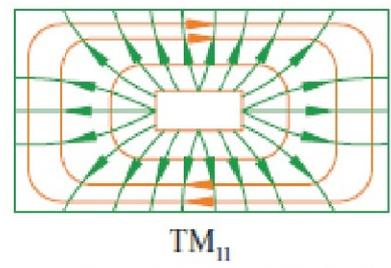
$k_x = \frac{m\pi}{a}, m=1,2,\dots$
 $k_y = \frac{n\pi}{b}, n=1,2,\dots$ (azért, mert $x=a$ és $y=b$ peremen is 0 legyen)

Fodor könyv szerint

Zombory könyv szerint

31) Wölkápolnal (dispersziós egyenlet és határhullámhossz)

dispersziós egyenlet: $\beta^2 + \omega^2 \mu \epsilon = \left(\frac{u \pi}{a}\right)^2 + \left(\frac{u \pi}{b}\right)^2$

$\rightarrow \beta^2 = \left(\frac{u \pi}{a}\right)^2 + \left(\frac{u \pi}{b}\right)^2 - \omega^2 \mu \epsilon$

számpótlékán teljesítés: $\alpha = 0 \rightarrow \beta = j \beta$

$\left(\frac{j \beta}{-j \beta^2}\right)^2 = \left(\frac{u \pi}{a}\right)^2 + \left(\frac{u \pi}{b}\right)^2 - \omega^2 \mu \epsilon < 0 \quad | \cdot (-1)$

$\omega^2 \mu \epsilon = \left(\frac{2 \pi f}{c}\right)^2 \mu_0 \epsilon_0 \mu_r \epsilon_r = \left(\frac{2 \pi f}{c}\right)^2 = \left(\frac{2 \pi}{\lambda}\right)^2$

$\beta^2 = \left(\frac{2 \pi N}{\lambda}\right)^2 - \left[\left(\frac{u \pi}{a}\right)^2 + \left(\frac{u \pi}{b}\right)^2\right] \geq 0$

$((\omega^2 \mu \epsilon \Rightarrow) \left(\frac{2 \pi N}{\lambda}\right)^2 \geq \left(\frac{u \pi}{a}\right)^2 + \left(\frac{u \pi}{b}\right)^2 (= k_x^2 + k_y^2))$

határérték:

$\beta = \sqrt{\left(\frac{2 \pi N}{\lambda}\right)^2 - \left[\left(\frac{u \pi}{a}\right)^2 + \left(\frac{u \pi}{b}\right)^2\right]}$

$\lambda < \frac{2N}{\sqrt{\left(\frac{u}{a}\right)^2 + \left(\frac{u}{b}\right)^2}} = \lambda_h$ határhullámhossz

a teljesítés feltétele

$(\lambda < \lambda_h \Leftrightarrow f > f_h)$

$\omega_h = \dots$

$f_h = \frac{1}{2\pi} \cdot \omega_h = \dots$

$= \frac{2 \pi}{\lambda} N \sqrt{1 - \left(\frac{\lambda}{\lambda_h}\right)^2} = \frac{2 \pi}{\Lambda}$

számmal

$\Lambda = \frac{\lambda}{N \sqrt{1 - \left(\frac{\lambda}{\lambda_h}\right)^2}} = \frac{2 \pi}{\beta} > \lambda$

$v_f = \Lambda \cdot \frac{c}{\lambda} = \dots > c$

$v_{\text{csoport}} = \left(\frac{d\beta}{d\omega}\right)^{-1} = \dots < c$